

РОЗСТРІЛ УКРАЇНСЬКИХ ВІЙСЬКОВОПОЛОНЕНИХ

Кислиця закликав Раду безпеки ООН приділити «питанню першочергову увагу»

Постійний представник України при ООН Сергій Кислиця закликав членів Ради Безпеки внести свій внесок у визначення найбільш ефективних стратегій для припинення випадків розстрілу росіянами українських військовополонених. Про це він сказав на засіданні Ради безпеки ООН 11 квітня, передає "УНН".

"Ми, як і раніше, стурбовані звірствами щодо українських військовополонених. 7 квітня в російських соціальних мережах з'явилися нові шокуючі відеозаписи, на яких видно, як російські військовослужбовці вбивають трьох захоплених у полон без-

збройних українських військовослужбовців у Херсонській області", — заявив Кислиця.

Він нагадав, що у своїй останній доповіді, що охоплює період з 1 грудня 2023 року до 29 лютого 2024 року, Управління Верховного комісара ООН з прав людини зафіксувало різке збільшення кількості повідомлень про страти українських військовополонених. В ООН нарахували 32 таких страт, що значно більше, ніж за будь-який попередній період.

Загалом українські правоохоронні органи розслідують 27 кримінальних справ за фактами страти 54 україн-

ських військовополонених росіянами з початку широкомасштабного вторгнення рф в Україну.

"Висновки Міжнародної комісії з розслідування подій в Україні підтверджують послідовну картину широкомасштабних і систематичних тортур, що застосовуються російською владою в місцях ув'язнення", — наголосив Кислиця.

Постійний представник при ООН також зауважив, що росія відмовляється надати доступ до військовополонених і цивільних ув'язнених представникам ООН і МКЧХ.

Фото: «УНН»

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ЗУСТРІВСЯ В ЧЕРНІВЦЯХ ІЗ ДЕЛЕГАЦІЄЮ СКУ

(ОПУ). — Володимир Зеленський провів зустріч із делегацією Світового Конгресу Українців, яка прибула до Чернівців із Бухареста, де відбувався саміт СКУ. У ньому взяло участь понад 200 очільників і представників українських громад із 55 країн світу.

«Наша зустріч — це дуже важливий сигнал для громад наших партнерів. Це важливий сигнал підтримки для українців, які щоденно боронять нашу державу, а також для цивільних людей», — сказав Президент.

Голова держави наголосив на важливості активної роботи Світового Конгресу Українців з урядами, парламентами та громадами іноземних країн, щоб забезпечувати міжнародну підтримку України.

Володимир Зеленський також відзначив, що Світовий Конгрес Українців підтримує освітні програми для українських дітей.

«Я знаю, що у вас є багато освітніх і куль-

турних програм, які ви реалізуєте на різних континентах. Дуже важливо, щоб наші діти, які зараз за кордоном, не втратили українську культуру. Програми, книжки, мова — цей напрям також дуже важливий. Ми хочемо потім повертати наших дітей в Україну та відбудовувати державу», — сказав він.

Голова держави подякував СКУ та громадським організаціям закордонних українців за підтримку України з початку повномасштабного вторгнення росії.

Зі свого боку президент Світового Конгресу Українців Павло Грод наголосив, що головна мета сьогодні — перемога України над агресором, і СКУ завжди підтримує нашу державу на цьому шляху.

«Ми всі горді бути українцями. А сьогодні українці стали на першому місці як найхоробріший народ в усьому світі», — зазначив Павло Грод.

Фото: «Фейсбук» Андрія Футея

«НЕ МОЖНА ЗАПЛЮЩУВАТИ ОЧІ НА РОСІЙСЬКІ РАКЕТИ»

За попередній тиждень російські війська запустили майже 130 «Шахедів» по Україні, більшість із яких вдалося збити — про це заявив президент України Володимир Зеленський у вечірньому зверненні 14 квітня.

«Також були застосовані понад 80 російських ракет і майже 700 керованих авіабомб. На жаль, із цим значно складніше. І це — тільки один тиждень», — додав він.

Зеленський також вказав на те, що росія атакувала низку населених пунктів, зокрема, Дніпро, Нікополь, Покровськ, а також Харківщину, Херсонщину та Сумщину.

«На жаль, допомога Україні досі обмежена, а російська держава досі має доступ до критичних компонентів, які необхідні для виробництва ракет і дронів. У кожній ракеті, що завдає ударів по Україні, щонайменше десятки компонентів — електроніки, чипів, — які постачаються від компаній з інших країн та завозяться через територію сусідів росії. У «шахедах» — також компоненти, вироблені у вільному світі. Все це має бути припинено й може бути припинено», — вважає голова держави.

Він згадав про атаку Ірану на Ізраїль увечері 13 квітня, висловивши думку, що сучасні системи протиповітряної оборони «здатні давати захист життю»: «Весь світ побачив, що Ізраїль у цьому захисті був не наодинці — загрозу в небі знищували й союзники. І коли Україна говорить союзникам, що єдність дає найкращий захист, ефективність цього вони вже самі добре знають. Знають і забезпечують. І коли Україна каже, що союзникам не можна заплющувати очі на російські ракети та дрони, це означає, що треба діяти, і діяти сильно».

Президент нагадав, що Україна досі чекає на ухвалення Палатою представників США законопроєкту про додаткову військову допомогу Києву.

«Те, що санкції проти росії все ще обходять, і те, що ми в Україні місяцями чекаємо на життєво важливий пакет підтримки — те, що ми досі очікуємо голосування в Конгресі, свідчить про те, що так само місяцями наростає самовпевненість терористів. Не можна більше втрачати часу», — заявив він.

«Радіо Свобода»

«ЦЕЙ РІК МАЄ СТАТИ ЧАСОМ КРОКІВ, ЯКІ ЗРОБЛЯТЬ РЕАЛЬНОЮ НАШУ ПЕРЕМОГУ НАД РОСІЙСЬКИМ ТЕРОРОМ»

Виступ президента України Володимира Зеленського на саміті Тримор'я у Вільнюсі в четвер, 11 квітня.

Дорогий Гітанасе, дорогі колеги!

Дякую всім за добрі слова про Україну й дякую кожному з вас, хто допомагає нам.

Цієї ночі російські терористи завдали чергового удару по Україні. Це був комбінований удар: ракети, іранські ударні дрони, траскторії спеціально прораховані так, щоб максимізувати пошкодження нашої критичної інфраструктури. Удари завдавалися по містах: від Харкова й Києва до Одеси та Львова, а одна з цілей російських терористів була біля самого польського кордону. Протягом дня наші рятувальники, енергетики, ремонтні бригади продовжують працювати, щоб ліквідувати наслідки удару.

На жаль, це вже стало рутиною для нашого регіону – як такі удари, так і наші звернення про необхідність посилити нашу ППО. Щодня летять ракети, і щодня ми чуємо, що Україні передадуть нові системи ППО. Щодня російські терористи відключають електрику Харкову та іншим нашим містам, і щодня ми чуємо, що скоро буде нова допомога.

Нарешті реальність має збігатися зі словами. І нарешті мають бути завдані реальні втрати російському терору.

Дорогі колеги!

У тому, як українці очікують рішень на підтримку нашого захисту, путін бачить не лише можливість для себе й надалі продовжувати цю війну. Він бачить більше – для нього це спокуса розширювати агресію та готувати потенціал для географічно ширших ударів.

У небезпеці всі держави – сусіди росії та кожен народ, чиє життя – у зоні досяжності російської авіації та ракет. Кожен із вас бачить, як російські пропагандисти підживлюють ненависть до ваших держав. У росії вони вже дійшли до того, що навіть у власній злочинній недбалості, яка призвела до катастрофи з проривом греблі та затопленням значної території, звинувачують Казахстан і вважають його потенційним ворогом. російська керована ненависть передусь

російським керованим авіабомбам, ракетам і «шахедам». Кожен із сусідів для росії – це мішень, так само як і Україна.

Ми повинні примножувати спільні зусилля для забезпечення нашої спільної безпеки.

По-перше, кожен із сусідів росії повинен зробити все можливе як на своїх кордонах, так і в комунікації зі своїми партнерами, щоб заблокувати постачання путіну критичних компонентів, що можуть бути використані у військовому виробництві. Від чипів до верстатів, від сировини до технологій – співпраця з росією має стати токсичною для всіх.

По-друге, відстоювання допомоги Україні зараз означає відстоювання власної безпеки для кожної країни в нашому регіоні. Я дякую всім вам, хто контактує з іншими партнерами, хто використовує всі засоби дипломатії, медіа та політичної роботи для сприяння збройній підтримці наших солдатів. Співпраця зі Сполученими Штатами має фундаментальне значення.

Маємо бути відвертими: союзництво перевіряється саме тут – у захисті від російського терору. І щоб таких же російських ракет не було над Вільнюсом, чи Варшавою, чи Кишиневом, їх нарешті не має бути над Одесою та Харковом.

Третє: я дякую всім, хто надав і надає Україні зброю. Це справді допомагає нам. Так само допомагають і наші спільні з вами оборонні про-

єкти – маємо створити якнайбільше оборонних виробництв, які будуть прямо працювати на нашу з вами спільну безпеку. Виробництво снарядів, гармат, техніки, дронів – усього, що необхідно для захисту, – має відчутно зростати. Ми створили значний потенціал для цього в нашій країні. Але це потребує фінансів. Заморожені російські активи мають бути нарешті спрямовані на захист від російського ж терору, зокрема через підтримку життя в Україні, підтримку нашого захисту, відновлення в Україні.

Четверте: наша єдність. Будь ласка, зміцнюйте єдність у Євросоюзі. Москва повинна відчувати, що єдності у Європі більше, ніж суперечностей. Звичайно, у кожному суспільстві можуть бути сумніви щодо рішень, які ухвалюють у Брюсселі. Але такі сумніви не повинні стати зброєю Москви. Договори Європи повинні виконуватися Європою. «Шляхи солідарності», які зміцнюють Європу, мають працювати й надалі. Ми маємо нарощувати інтегрованість наших систем, зокрема транспорту. Всі суперечності, які є у Європі, мають вирішуватися в демократичний спосіб та в перемовинах рівних. І час, який можемо використати для зближення, маємо використати, не втрачаючи жодного дня, а не те що місяця. У червні буде правильно фактично розпочати переговори про вступ України. Червень має стати важливим і щодо Формули миру. Я

запрошую всіх вас узяти участь у першому інавгураційному Глобальному саміті миру у Швейцарії. І для миру потрібна не лише ваша участь у саміті, а й ваша підтримка у залученні світових лідерів. Будь ласка, використовуйте всі ваші зв'язки та вплив, щоб світова більшість допомогла наблизити справедливий мир.

І, нарешті, п'яте: НАТО. Альянс не повинен боятися власного існування, власних правил. Україна вважає історично правильним, що регіон Балтійського моря нарешті здобув історичний шанс на надійну безпеку після вступу Фінляндії та Швеції в НАТО. Такої ж безпеки потребує й регіон Чорного моря. Як демократична нація, що захищає наші спільні цінності Альянсу, Україна заслуговує на запрошення вступити в НАТО. Ми вдячні зараз кожній державі за двосторонні безпекові угоди, які підтримують нас на час до вступу в НАТО. Сьогодні ми підписали вже дев'яту таку угоду з Латвією. І я запрошую всіх лідерів Тримор'я до укладення таких угод з Україною. І маємо працювати над стратегічними завданнями. Путін хоче знищити Україну та свободу всіх націй нашого регіону. І він не бачить жодних альтернатив. Так само ми не повинні шукати альтернатив нашій безпеці – Україна потребує запрошення в НАТО. Це реально вже цього року. Без нашої, української, сили не буде повноцінною сила всієї Європи, а разом з нами, поступово інтегруючись, ми справді зможемо забезпечити одне одного від російського реваншизму.

Дорогі друзі!

Цей рік має стати часом усіх необхідних кроків, які зроблять реальною нашу перемогу над російським терором. Це можливо. Але це можливо тільки в єдності – нашій із вами та всіх партнерів. І за умови, що реальність відповідатиме нашим із вами заявам і домовленостям.

Дякую вам за увагу! Дякую за підтримку!

Слава Україні!

Фото: ОПУ

У РОСІЇ ЗНЕСЛИ ЄДИНИЙ ХРАМ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ УКРАЇНИ

12 квітня в підмосковному місті Ногінську знесли єдиний храм Православної Церкви України, який розбудовував та в якому служив Митрополит Адріан.

Про це написав на своїй сторінці в «Facebook» ігумен ПЦУ Меркурій (Скороход).

«На четвертому тижні Великого посту остання духовна барикада українського духу на росії знищена. Раніше на болотах була закрита українська бібліотека та ліквідована єдина організація української діаспори.

В Україні завжди було десятки тисяч храмів московського патріархату, в росії тим часом лише єдиний храм

ПЦУ. Він був розташований в Ногінську Московської області. У 2016 році Ногінський районний суд виніс рішення: храм знести, бо він начебто заважав спокою місцевого населення.

В 2013 році я рукопокладался в цьому храмі, а з 2008 по 2015 був пресекретарем Владики Адріана. Тому хочу сказати одне: ця українська святиня була про історію віри та опору російській владі та московській патріархії навіть там, де це здавалося зовсім неможливим!» – написав священник.

Фото: «Фейсбук» ігумена ПЦУ Меркурія

НЕ ЗРАДИЛИ СВОЇХ ПРИСЯГ

СТОРИНКА ПАМ'ЯТІ ПЛАСТУНІВ, ЩО ЗАГИНУЛИ У РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКІЙ ВІЙНІ З 2014 РОКУ

Коновал
Сергій

Тяченко
Андрій

Бондарчук
Андрій

Коцько Юрій

Ісєв Олександр

Кійко Іван

Попадинець
Роман

Слізар Захар

Давидюк
Тарас

Молчанов
Сергій

Дорошенко
Василь

Сенюк Богдан

12 квітня одна з найстаріших організацій України святкує свій день народження. 112 років тому у Львові перші пластуни склали присягу на вірність Богу та Україні. Ніхто не знає скільки молодих українців після того ще повторять слова «Присягаюся своєю честю робити все, що в моїх силах, щоб бути вірним Богові й Україні», але тих, хто ціною власного життя доведе, що були вони для них не порожнім звуком — десятки тисяч.

Основним завданням Пласту, створеного на засадах скаутського руху, але в самобутньому українському втіленні, було виховання добрих громадян і провідників для свого народу. І з цим організація схоже справилася на відмінно. Серед імен, які золотими літерами вписані в історію українського народу, пластуни Роман Шухевич, Степан Бандера, Микола Арсенич,

Ольга Басараб, Дмитро Вітовський, Богдан Гаврилишин, Олекса Гасин, Любомир Гузар, Олег Ольжич, Катерина Зарицька, Микола Колесса, Надія Світлична, Гайдемарі Стефанишин-Пайпер, Орест Субтельний, Квітка Цісик.

Пластуни завжди були і продовжують бути в авангарді боротьби за інтереси української нації. Наразі немає точних даних скільки сьогодні їх воює на фронтах українсько-російської війни, але це багато сотень людей, які безпосередньо беруть участь в бойових діях і тисячі тих, хто в різний спосіб допомагає силам оборони. На жаль, більш як п'ятдесят пластунів вже віддали в цій війні своє життя за Батьківщину.

Фото: «Український тиждень»
Роман Малко, «Український тиждень»

САМІТ МИРУ У ШВЕЙЦАРІЇ

Інавгураційний "мирний саміт" на прохання президента України Володимира Зеленського проведе Швейцарія в середині червня. Перелік учасників поки невідомий, але, за даними ЗМІ, очікується участь президента США Джо Байдена.

Перший "саміт миру" на рівні лідерів держав пройде у Швейцарії 15-16 червня. Про це 10 квітня, офіційно повідомив швейцарський уряд.

Захід відбудеться на курорті Бюргеншток у швейцарських Альпах за межами міста Люцерн. Метою саміту проголошено створення умов, сприятливих для всеосяжного і тривалого миру в Україні, а також "конкретної дорожньої карти для участі росії в мирному процесі".

Днями президент України Володимир Зеленський казав, що світовим лідерам розпочнуть надсилати запрошення на саміт після узгодження зі швейцарською стороною дати його проведення. Він розраховує на участь 80-100 країн у заході.

На "саміті миру" очікується участь Байдена

За даними швейцарських ЗМІ, на зустрічі очікується, зокрема, участь президента США Джо Байдена. Так, видання "Neue Zürcher Zeitung" повідомило, що Байден, який має відвідати саміт Великої сімки (G7) у сусідній Італії 13-15 червня, може бути присутнім на "мирному саміті" в Швейцарії.

Інавгураційному саміту передували чотири зустрічі радників лідерів світу щодо української "формули миру". Представників рф не запрошували на жодну з них. російські офіційні особи також недвозначно заявляли, що не братимуть участі в переговорах у Швейцарії, адже на їхню думку, та відмовилась від свого нейтралітету, пише "Reuters".

Віолетта Чайковська, Валерій Сааков, «DW»

США САМІ ЗНИЩУЮТЬ СВОЄ ПОЛОЖЕННЯ ГАРАНТА БЕЗПЕКИ: ЩО ДАЛІ ТА ЧОМУ ПРОМОВА ЖОЗЕПА БОРРЕЛЯ ДІЙСНО ВАЖЛИВА

Ненадання допомоги Україні з боку США, розмови Трампа про вихід з НАТО — вже призвели до появи незворотних тріщин у фундаменті безпеки у Європі та світу загалом

Доволі часто промови політиків є просто словами, але часом — дійсно важливими та ключовими, які демонструють тектонічні зміни. І дуже схоже, що голова європейської дипломатії Жозеп Боррель на Форумі Європи 9 квітня 2024 року зробив саме таку вкрай важливу промову.

Вся вона була присвячена питанню безпеки та нових реалій, бо агресія рф проти України зруйнувала минулий світ та змусила європейські країни прокинутись від летаргійного сну. «Defense Express» виділив ключове. Мова торкається не лише Євросоюзу, не лише України, а загального світового безпекового устрою, що означає прямий вплив на світову економіку, дипломатію та взагалі життя.

З моменту завершення Другої світової війни США зайняли позицію головного гаранта безпеки для всього світу, який розділяв західні цінності та протистояв "червоній загрози". Протягом усієї Холодної війни у Європі саме американські війська були ключовим елементом безпеки всіх країн на захід від Ельби. А після розпаду сср і для країн колишнього Варшавського договору.

Але те, що було непохитним 75 років вже таким не є, про що прямо заявив Жозеп Боррель: "Ми повинні змусити громадян ЄС зрозуміти, що парасолька США, яка захищала нас під час Холодної війни та після неї, може не залишатися відкритою весь час. Що, можливо, залежно від того, хто керує у Вашингтоні, ми не можемо покладатися на американську підтримку і на американську здатність захистити нас. Ми маємо розбудовувати нашу спільну обороноздатність. Ми повинні взяти на себе відповідальність".

Водночас голова європейської дипломатії у своїй промові далі взагалі прямо говорить, що у США вже не хочуть займатися європейською безпекою взагалі. А тому самі гарантії НАТО вже стали чимось дуже ефемерними.

"Рішення збільшити нашу спроможність пов'язане з відсутністю волі з іншого боку Атлантики виконувати зобов'язання захищати всіх членів НАТО за будь-яких обставин", — констатував Жозеп Боррель.

Попри це він звісно постійно говорить про те, що НАТО все ще залишається важливим безпековим інструментом та саме збільшення обороноздатності європейського сегмента є основною його життєздатності. Але декларує обов'язок створити європейську систему безпеки. А, об'єктивно, як тільки Європа самостійно вирішить свої безпекові завдання, потреба у НАТО в якому участь США ілюзорна, для Старого світу відпаде сама собою. Зрештою, як США не хоче воювати

у Європі, так і Європа не хоче воювати у Тихому океані. Бо НАТО все ж таки мало працювати в обидва боки.

Якщо подивитися на ситуацію більш загально, то висновок дуже простий. У Євросоюзі просто вже не можуть дозволити собі розкіш довіряти США. А саме довіра є основою будь-якого союзу, без неї неможливо побудувати щось спільне.

А для того, щоб по цьому фундаменту пішли тріщини, необхідно було лише дві речі. Перша — заява кандидата на президента США Дональда Трапа щодо плану не захищати країни НАТО, які не витрачають 2% від ВВП на оборону. Друга — відсутність стабільної підтримки України озброєнням попри обіцянки. Бо в умовах найбільшої безпекової кризи за десятиріччя та найбільшої війни у Європі з Другої світової не надавати допомоги через внутрішні політичні розбірки — це про ненадійність партнерства.

Тому не дивно, що у Євросоюзі не просто склали 1+1, але і зробили публічні висновки. І рівно ті самі висновки цілком можуть зробити багато інших країн. Наприклад, Південна Корея, Японія, Тайвань. Бо якщо США не можуть виконати свої зобов'язання перед європейськими союзниками, то де гарантії, що вони їх реалізують перед азійськими. А це означає пошук інших надійніших партнерів, потужніших гарантій безпеки та інші безпекові тектонічні зсуви.

Звісно на останок залишається питання щодо України, а Жозеп Боррель сказав наступне: "Попри те, що Україна ще не є членом Європейського Союзу, війна проти України є загрозою для ЄС в цілому. Ми не можемо відокремлювати долю українського народу від долі народу Європейського Союзу, тим більше, що путін має намір поширити свою дестабілізуючу діяльність на весь Євро-союз".

Текст і фото: «Defense Express»

- ### КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

 - Уряд Німеччини заявляв, що передав Україні військової допомоги на суму у 28 млрд. євро, але дані свідчать про значно меншу суму. Про це повідомляє німецьке видання «Bild». Частина з 6 млрд. євро — близько 2,6 млрд. євро — що були обіцяні як військова допомога Києву, піде іншим країнам і на переозброєння Бундесверу. Сума розміром у 3,4 млрд. євро планується повернути Німеччині з коштів ЄС. Реальна обіцяна військова допомога для ЗСУ становить тільки 21,7 млрд. євро, що на 23% менше, ніж запевняє влада.
 - Бездіяльність Конгресу США — причина того, що Україна нині втрачає позиції на лінії фронту. Про це заявила прес-секретар Білого дому Карін Жан-П'єр. "За останні кілька тижнів, кілька місяців ми спостерігаємо, як Україна втрачає позиції на полі бою. І це — через бездіяльність Конгресу. Ми знаємо, що відбувається, якщо не зупинити диктатора (владіміра путіна). Якщо спікер (Палати представників) Джонсон внесе на розгляд законопроект про національну безпеку (з допомогою Україні на 60 млрд. доларів), ми знаємо, що він матиме переважну підтримку", — наголосила чиновниця.
 - Європа повинна готуватися до потенційної війни, оскільки повномасштабний конфлікт на континенті за межами України "більше не є фантазією", попередив головний дипломат ЄС Жозеп Боррель.
 - Сполучені Штати передали Україні 5 тисяч автоматів і понад 500 тисяч набоїв, які було вилучено під час перевезення до Ємену.
 - У разі нападу росії Швейцарія має намір захищатися від агресора разом зі своїми європейськими партнерами по НАТО. "Якщо на Швейцарію буде скоєно напад, то ситуація зміниться, і нейтралітет перестане діяти", — заявила президент Швейцарської Конфедерації та міністр оборони Віола Ахмерд.
 - Україна повинна і далі продовжувати виводити з ладу нафтопереробні заводи на території росії. "Звичайно, я приватна особа і не представляю уряд США. Але я вважаю, що це докорінно неправильно, і люди повинні усвідомити, що йде війна. Щодня росія атакує українські енергетичні об'єкти, вони атакують Харків, вони атакують мирних жителів, вони атакують усе. І пропонувати, щоб Україна не чинила опір речам, які посилюють військовий потенціал росії, — я вважаю незрозумілим, що ми це пропонуємо", — заявив американський дипломат, колишній спеціальний представник Державного департаменту США щодо України Курт Волкер.
 - Від березня 2022 року правоохоронці зафіксували понад 50 випадків страт українських полонених.
 - «За період з 24 лютого 2022 року до 25 березня 2024 росія зруйнувала або пошкодила 1,046 пам'яток культурної спадщини. З них національного значення – 128, місцевого – 848, щойно виявлених – 70», — йдеться у повідомленні пресслужби Міністерства культури та інформаційної політики. Найбільше пам'яток постраждало у Харківській (294); Херсонській (136); Донецькій (125); Одеській (123) областях.
 - Політики та бізнесмени звернулись до міністра фінансів країни із закликом розглянути кілька варіантів використання заморожених російських активів. Мова йде про 9 млрд. доларів, пише «Sydney Morning Herald». "Ми звертаємося з цим проханням, тому що Австралія може зробити набагато більше, ніж може собі дозволити, без шкоди для австралійських платників податків. Дев'ять мільярдів доларів російських активів, які зараз знаходяться в Австралії, можуть мати величезне значення для відновлення та реконструкції України. Вони могли б ефективно профінансувати реконструкцію половини освітньої інфраструктури України", — йдеться в листі, який підписали колишній прем'єр-міністр Джон Говард та інші.
 - Прем'єр-міністр Денис Шмигаль заявив, що наразі близько 156 тис. квадратних кілометрів, тобто 26% території України, є потенційно небезпечними через російський мінний терор.
 - Посада Надзвичайного і Повноважного Посла залишається вакантною у 30 українських посольствах у різних країнах: Алжир, Ангола, Бельгія, Білорусь, Боснія і Герцеговина, Ботсвана, Велика Британія, Вірменія, Гана, Греція, Грузія, Ефіопія, Ірак, Іран, Казахстан, Конго, Кот-д'Івуар, Ліван, Мавританія, Малайзія, Мозамбік, Норвегія, Оман, Руанда, Судан, Таїланд, Танзанія, Угорщина, Філіппіни, Чехія.

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9 Phone: (416) 763-3388 Fax: (416) 763-4512 Website: bcufoundation.com

МИ ПІДТРИМУЄМО

Історичні проекти та культурні заходи

Медичні та гуманітарні проекти

Важливі видання

Документальні фільми

Концерти та музичні записи

Молодь та спорт

Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки

Громадські заходи, конференції, семінари

Проекти, направлені на зміцнення добробуту українців

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

 ForumTV Canada @ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА

SONG OF UKRAINE

Новини, події, вітання та пісні на замовлення
З понеділка до п'ятниці 7:30 вечора на хвилі 1320AM
В прямому ефірі www.cjmr1320.ca

Song Of Ukraine, 9 Plastics Ave, Etobicoke ON M8Z 4B6
Телефон редакції: 416-572-8251
Email: sofu.radio@gmail.com
Facebook: facebook.com/SOFUradio

РЕДАКТОР ТА ВЕДУЧА НАТАЛКА ПОПОВИЧ

"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Tel.: (416) 516-2443 Fax: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com
Суспільно-політичний тижневик
Видає Видавнича Спілка "Гомін України"
з обм. пор. у Торонті Онтаріо Канада.
Виходить щовівторка (46 разів в році)

«Гомін України» – орган Українських
Державницьких Організацій Канади

Голова редакційної колегії – д-р Олег Романишин
Редактор газети – Оксана Соколик

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА YEARLY SUBSCRIPTION

PUBLICATION MAIL	
Канада: \$75	Canada: \$75
STANDARD MAIL	
Канада: \$100	Canada: \$100
3CA: \$120 USD	USA: \$120 USD
міжнародні: \$250	international: \$250

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол. За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англomовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

Поле битви – Україна: шляхом звитяги і боротьби

Сторінка спонсорована Фондацією Будучність - BCU Foundation

ВИЗВОЛЬНА БОРОТЬБА НА ПОВОЄННІЙ СУМЩИНІ (1946-1947 РОКИ)

Юрій Щур

13 квітня 1946 року за підписом Міністра державної безпеки УССР Тимофія Строкача усім начальникам обласних управлінь відомства було розіслано вказівки «Про активізацію агентурно-оперативних заходів з виявлення й розробки на території східних областей УССР керівних центрів оунівського підпілля». Тут, зокрема, зазначалося, що советські органи державної безпеки володіють даними, які свідчать про те, що керівництво українського націоналістичного руху намагається активізувати підпільну діяльність на Сході України. Під цим географічним терміном, як завжди, малася на увазі уся територія на схід від річки Збруч. З цієї метою націоналістами формувалися й направлялися із західних областей спеціальні групи (боївки) із завданням організації й проведення на визначеній території організаційної та диверсійної діяльності.

Відповідно, однією з основних задач, які стояли перед місцевими чекістськими кадрами, була розробка місцевих оунівських осередків, через які можна було б отримати можливість виходу на вище керівництво ОУН та командування УПА. Для активізації ж цього напрямку роботи вимагалось виконати ряд заходів, зокрема:

- максимально активізувати агентурно-оперативні заходи з виявлення й ліквідації підпілля ОУН й, першочергово, його керівних центрів;
- систематизувати й вивчити усі агентурні, слідчі й офіційні матеріали, які тією чи іншою мірою висвітлювали наявність у області керівних окружних, обласного й крайового проводів ОУН;
- усі матеріали щодо розробки керівних центрів ОУН узагальнити в спеціальну довідку, яку надіслати до МВД УССР;
- також надіслати довідки на особливо цінну агентуру, яка брала участь у розробці керівних кадрів підпілля ОУН;
- з метою виявлення й ліквідації низових ланок ОУН необхідно було обсадити найбільш кваліфікованою агентурою осіб, яких підозрювали у зв'язках з підпіллям. Крім того, уваги заслуговували особи, що перебували на оперативному обліку як колишні працівники поліції й старости періоду німецької окупації та інші антисовєтчики. Усіх діячів легальних та напівлегальних культурно-просвітницьких, суспільно-кооперативних тощо організацій (зокрема, «Просвіта») – вчителів, агрономів й інших осіб з числа інтелігенції також треба було узяти в розробку на предмет виявлення серед них членів ОУН;

- у місцях розселення українців, переселених із Польщі, особливу увагу необхідно було приділяти отриманню агентури серед них й виявляти антисовєтський елемент, який одразу ж брати на оперативний облік й в активну агентурну розробку.

Сумська область не стала винятком, тут також провадилися усі можливі заходи, скеровані проти українського націоналістичного руху. Співробітникам місцевого УМГБ вдалося в цей час заарештувати члена обласного проводу ОУН періоду нацистської окупації Михайла Передерія. 45-річний уродженець села Прохори Борознянського району Чернігівської області, інженер-економіст за фахом, проживав тоді у Запоріжжі, де й був зафіксований та затриманий.

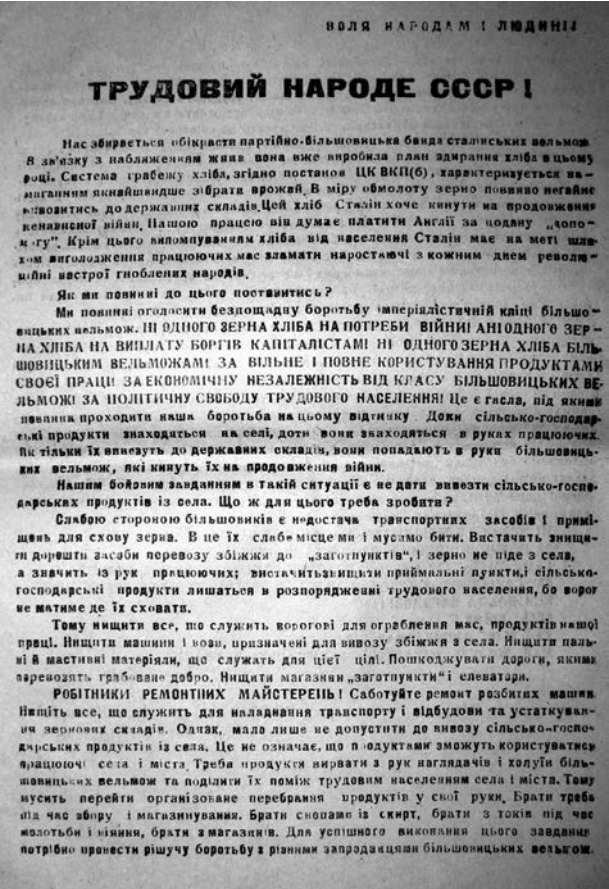
На допитах він надав свідчення, що до складу обласного проводу ОУН був залучений представниками підпілля, які формували обласний провід – Неглядом й Савченком («Глібом»). Влітку 1942 року Михайло Передерій, за завданням підпілля, створив у Сумах філію Укрінбанку, а потім Облспоживспілку, які комплектував українськими націоналістами й під прикриттям цих структур здійснював діяльність.

Від 1947 року співробітники советських органів державної безпеки наголошували, що на території

Меморіальна дошка в Сумах на честь підпільників ОУН

Кролевецького й Конотопського районів тривалий час діяла повстанська боївка з 13 осіб, якою командував уродженець села Червоний Ранок (Божок) Кролевецького району Ілля Кривенко. На початку німецько-совєтської війни він потрапив до німецького полону. Повернувся додому, де влаштувався на роботу до сільської поліції. Під час наступу Червоної армії, у 1943 році виїхав на

Рівненщину, де приєднався до УПА. Під псевдо «Чайка» воював у сотні Миколи Казвана («Гірнича»). У 1944 році повернувся на Сумщину, пе-

рейшов на нелегальне становище й продовжував діяльність. Періодично виїздив на Західну Україну для зв'язків з місцевим підпіллям ОУН.

У січні 1947 року, перебуваючи у Демидівському районі Рівненської області, Ілля Кривенко мав зустріч із керівником районного проводу ОУН «Яром» від якого отримав завдання створити на території Сумської області боївку. Тоді ж отримав від «Яра» значну кількість націоналістичних видань та листівок.

Протягом 1947-го та у січні-лютому 1948 років боївкою було здійснено 14 акцій, серед яких:

- 16 квітня 1947 р. в селі Добротово Кролевецького району була пограбована комора колгоспу;
- 17 жовтня в селі Заболотово Кролевецького району було спалено 250 центнерів колгоспного сіна;
- 30 листопада в селі Бочки (Бочечки) Конотопського району була пограбована контора торфрозробки, знищені портрети керівників компартії та уряду;
- у січні 1948 року був вбитий заступник начальника відділення УМГБ старший лейтенант Руденко та поранені оперуповноважений Кролевецького РВ МВД лейтенант Брек та сільський активіст Хожай.

Відповідно, на пошуки та ліквідацію оунівської боївки були кинуті значні сили. В результаті проведених Управлінням МГБ Сумської області заходів, боївка Кривенка в березні повністю була ліквідована, при чому один повстанець, А. Лузан, був вбитий, а інші 12 – захоплені. Серед них був і командир Ілля Кривенко, уродженці Кролевецького району Петро Кохан (село Мутин) та Марія Суховій (село Любитово). Крім того, було заарештовано 8 осіб, які допомагали боївці.

У повстанців було вилучено 9 одиниць зброї, набої, фіктивні документи й печатки. Крім того, виявлено та знищено 3 добре облаштованих бункери (криївки).

Наприкінці серпня і на початку вересня 1947 року в селі Ленінське (тепер – Спаське) Кролевецького району й селі Микитине (?) Конотопського району Сумської області було зафіксовано два випадки поширення антисовєтських листівок, які були надруковані на типографському обладнанні в одній із Західноукраїнських областей.

В процесі розшуку поширювача листівок, сумське МГБ отримало дані, на підставі яких був заарештований Денис Суховій, 1907 року народження, уродженець Микитина Конотопського району. На допиті він дав свідчення, що влітку 1947 року зустрічався із своїм родичем Валиновським, який прибув із Західної України. Саме ним він і був залучений до поширення націоналістичних листівок. Під час обшуку у Суховія були вилучені листівки, які він ще не встиг поширити, аналогічні до вже виявлених.

Відповідно, на основі цих свідчень 5 листопада 1947 року був заарештований Іван Валиновський, 1915 року народження, уродженець і житель села Алтинівка Кролевецького району. У липні 1947 року він прибув із населеного пункту Рудки Самбірського району Львівської області й до арешту працював завідувачим пункту «Заготзерно».

За свідченнями Валиновського, він, працюючи в Рудках на посаді технічного керівника районного харчкомбінату, у серпні 1946 року познайомився із завідувачим райвідділом сільського господарства Іллею Креницьким, який і залучив його до підпілля ОУН у лютому 1946 року.

У травні 1947 року при виїзді Валиновського в Кролевецький район, Креницький передав йому листівки для поширення за місцем роботи. Також було наголошено на підборі кадрів для підпільної мережі ОУН. Прибувши до Алтинівки, він залучив до діяльності свого родича Суховія. Крім того,

ТАК ПОЧИНАЛАСЯ ВІЙНА

14 квітня 2014 року виконувач обов’язків президента України Олександр Турчинов підписав Указ про виконання ухваленого на засіданні Ради Національної Безпеки та Оборони (РНБО) рішення «Про невідкладні заходи з подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності», оголосивши початок Антитерористичної операції зі звільнення захоплених підконтрольними росії бойовиками територій Донецької та Луганської областей України.

Появі Указу передувала російська окупація та анексія Криму та ескалація напруги на півдні та сході України, що супроводжувалася захопленням приміщень СБУ, міліції та адміністративних будівель, проголошення «народних республік». У деяких містах (як, наприклад, у Харкові) вдалося навести порядок силами українського спецназу. Однак в середині квітня почалося стрімке загострення ситуації: з підтримкою російських спецслужб і «російських козачків» бойовики зайняли Донецьк, Луганськ, Горлівку, Краматорськ, Лисичанськ, Маріуполь; під їхнім контролем опинилася половина Донеччини і Луганщини.

12 квітня бойовики під командуванням полковника російських спецслужб Ігоря Гірка (Стрелкова) зайняли Слов’янськ і стало зрозуміло, що це війна і сил правоохоронних органів тут буде недостатньо.

Але після втечі Віктора Януковича гостро постало питання про проведення дострокових президентських і парламентських виборів, що в умовах воєнного стану було неможливо, тому було обрано формат саме антитерористичної операції із залученням Збройних Сил України. Також в операції брали участь сформовані напередодні підрозділи Національної гвардії та добровольчі батальйони.

Захоплені міста та села Донбасу поступово звільнялися в результаті бойових дій. Уже в липні 2014 року значна частина захопленої території Донецької і Луганської областей перейшла під контроль сил АТО, по-

14 квітня 2014 року
офіційний початок АТО

чалася операція із розблокування Луганського аеропорту, який було захоплено бойовиками, та оточення

самого міста. Однак, 11 липня 2014 року у війну вступає регулярна російська армія, завдавши 11 липня зі

свої території ракетного удару по українських формуваннях під Зеленопіллям (селом за кілька кілометрів від російсько-українського кордону). З того часу обстріли стали регулярними.

Переломним моментом став кінець серпня 2014 року, коли росія ввела регулярні війська на територію України, зупинивши український наступ на Донецьк. Під Іловайськом сили АТО потрапили в оточення, при виході з якого росіяни практично впритул розстріляли українські колони. За офіційними даними, тоді загинуло 366 українських бійців, ще 158 вважаються зниклими безвісти.

5 вересня в Мінську були підписані перші Мінські угоди в рамках Тристоронньої контактної групи, після чого війна на Донбасі перейшла в режим позиційного протистояння, хоча військові дії продовжувалися. 242 дні тривала оборона Донецького аеропорту. Також у 2015 році були серйозні бої за Дебальцеве, в районі Світлодарської дуги, Маріуполя, Широкіна, Мар’їнки.

За даними ООН, жертвами російської агресії в рамках російсько-української війни стало більше 40 тисяч осіб. Понад 13 тисяч із них загинули. Майже 1,5 мільйона змушені були залишити власні домівки і виїхати із зони бойових дій. Знищено інфраструктуру окупованих територій, 27% промислового потенціалу Донбасу незаконно переміщено до росії.

Антитерористична операція на території Донецької і Луганської областей тривала до квітня 2018 року. 30 квітня 2018 року президент України Петро Порошенко підписав Указ про введення в дію рішення РНБО щодо завершення Антитерористичної операції і початок Операції об’єднаних сил під керівництвом ЗСУ «для забезпечення захисту територіальної цілісності, суверенітету і незалежності нашої держави».

Війна триває...

За матеріалами Українського Інституту Національної Пам’яті

ВИЗВОЛЬНА БОРОТЬБА НА ПОВОЄННІЙ СУМЩИНІ (1946-1947 РОКИ)

➔ Закінчення з стор. 5

до підпілля були залучені бригадир тракторної бригади Федір Шелуденко й бригадир колгоспу «Більшовик» Кролевецького району Федір Карасик.

На заваді подальшого розгортання підпільного осередку й провадження діяльності стали арешти МДБ.

Трохи пізніше органи держбезпеки включилися у боротьбу проти осередку ОУН у Глухівському районі. На основі заяви жителя Глухова А. Мошковця про те, що дехто Поповченко вербував його до антисоветської організації, обласне УМГБ 18 серпня 1948 року затримало, а потім і заарештувало Олександра Поповченка. Під час обшуку у нього було вилучено пістолет «ТТ» з бойовими

патронами, ряд документів на різні прізвища, записник з поміткою «Отаман Орел, командуючий повстанськими загонами Сумської області», й інші.

Вмілим використанням протиріч у свідченнях заарештованого, вилучених у нього речових доказів та даних внутрішньої камерної агентури, слідчим вдалося встановити особу Поповченка, як активного члена ОУН. За свідченнями заарештованого, у 1943 році він разом із батьком, старостою сільської управи села Слоут Глухівського району (як відзначив Геннадій Іванущенко, повстанське село ще з 1920-х років), виїхали до Німеччини. Влітку 1945 року по репатріації повернулися в Україну й оселилися в Самборі.

Проживаючи тут, Олексій Попов-

ченко встановив зв’язки з місцевим підпіллям ОУН. У червні 1948 року, за завданням підпілля, прибув до Глухівського району для проведення діяльності та створення боївки. В липні встановив зв’язок з студентом Глухівського технікуму механізації сільського господарства Д. Родітілевым, якого залучив до підпілля, надавши вказівки підбирати кадри для боротьби.

18 грудня був заарештований і Родітілев. Він дав свідчення, що виконуючи настанови організаційного зверхника, познайомив його із студентом технікуму Машковцем, якого вони мали намір залучити до підпілля. Як бачимо, це знайомство зіграло фатальну роль.

Під час слідства також були отримані агентурні дані, що Поповченко підтримував зв’язки також із глу-

хівчанином Дмитром Левченком, якого також заарештували. Було встановлено, що вони влітку 1948 року готували теракт проти голови колгоспу села Слоут Кулініча.

Слідство тривало, емгебісти намагалися виявити усю мережу підпілля ОУН на території Глухівського району.

Разом із тим, про повну ліквідацію українського націоналістичного підпілля на Сумщині говорити було ой ще як далеко. Ще на початку 1950-х років від МГБ з Києва до москви надсилалися звіти про боротьбу з ОУН в Сумській області.

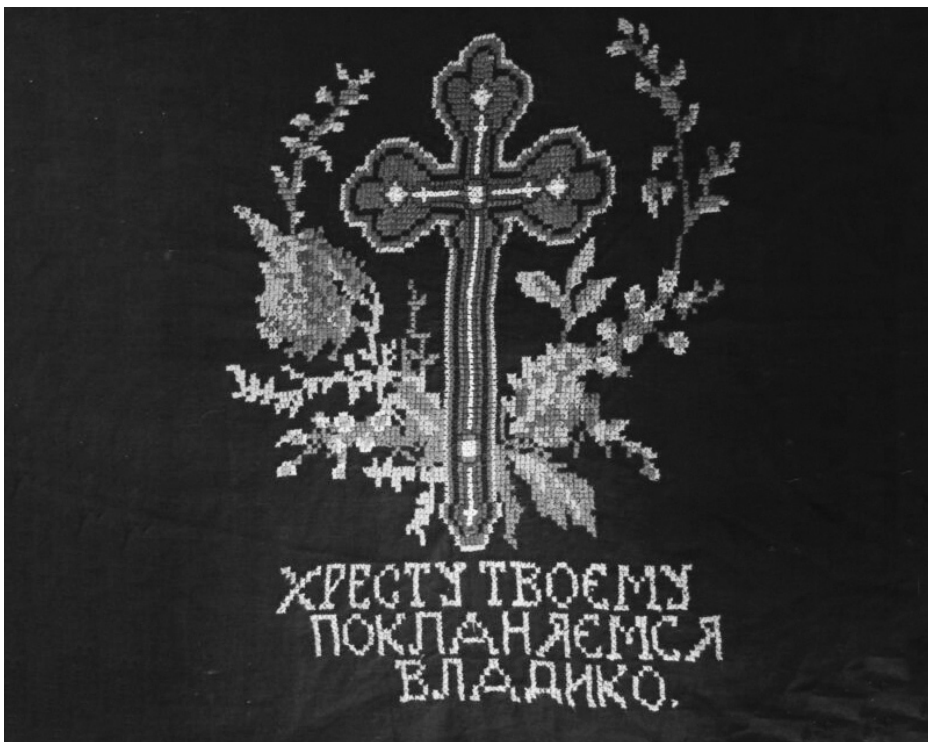
Юрій Щур, кандидат історичних наук, керівник науково-дослідницького проекту "Повернута спадщина"

У ТЕРНОПІЛЬСЬКОМУ КРАЄЗНАВЧОМУ МУЗЕЇ ЗБЕРІГАЄТЬСЯ УНІКАЛЬНА ІКОНА, ВИШИТА НА ЗАСЛАННІ В РАДЯНСЬКИХ ТАБОРАХ

У фондовій збірці Тернопільського обласного краєзнавчого музею зберігається унікальний та безцінний експонат – вишита на засланні ікона «Хресту Твоєму поклоняємся Владико».

У 2018 році з сімейної скарбниці реліквію передала Марія Трачук, уродженка села Турильче, що на Борщівщині. В квітні 1950-го уся їхня сім'я зазнала репресій і була примусово виселена в Хабаровський край (Кур-Урмінський район) за участь родичів у національно-визвольній боротьбі проти радянської влади. На чужині у 1950-57 роках і було виготовлено цей винятковий музейний експонат: на чорному фабричному полотні посередині вишито однораменний хрест, який обрамлений кольоровим квітковим вінком. А внизу напис «Хресту Твоєму поклоняємся Владико».

Маленькі «табірні» ікони виконували надзвичайно важливу функцію, хоч і не були канонічними, та мали особливе значення для українських політв'язнів. Створюючи їх, репресовані вкладали неабияку любов та надію на повернення додому. В цих роботах – віра у Божу допомогу в

надскладний період життя.

В таборах діяла заборона на християнську атрибутику, але жінки зберігали ці іконки, бо це був той чинник, який дозволяв їм підтримувати себе морально і не втрачати віру. Зневіра у таборах означала шлях, що приречений на загибель.

Перед вишиванням контур наносили шматком гуми, яку могли відколупати від підшви черевика. Нитки ж випорювали з власного одягу, а за полотно служили або тканина натільної сорочки, або мішкловина, з якої в'язні шили рукавиці.

Бувало, що «цензура» пропускала

пакунки від рідних, обгорнуті полотном. Ув'язнені вишивали риб'ячими кістками, сірниками чи дерев'яними трісками, а трохи пізніше використовували маленьку металеву голку, яку при обшуках ховали у шов одягу, а при звільненні передавали тим, хто залишався ще відбувати покарання.

Вишивали потайки. Нагляд був безперервним.

Можливо, хтось подумає, що робота примітивна, зображення найвніше і схематичне. Але не важливо, як намальовано чи наскільки досконало виконано. Головне у цій вишивці – не орнаменти, не техніки чи кольори, а символ приналежності до свого середовища, до українського народу. Це є частинка пам'яті. Нескореної пам'яті.

Святий Хрест пригадує безконечну Божу любов до людей, Христові страждання задля нас і наш обов'язок мужньо нести власний хрест щоденного життя.

Текст і фото: «Наш день»
Галина Завіша,
завідувачка сектора
відділу фондів ТОКМ

СПЕЦСЛУЖБИ РОСІЇ ШУКАЮТЬ АГЕНТІВ У КАНАДІ

ГУР МО України інформує — російська фсб у Канаді намагається знайти іноземців, які підтримують контакт із розвідками різних держав світу, та завербувати на службу москві.

Пошук агентів-двійників відбувається у середовищі іммігрантів з росії та інших країн, які перебували у складі чи під впливом радянського союзу.

Свої заклики кремлівська спецслужба просуває, зокрема, через російськомовні засоби масової інформації у Канаді.

Наприклад, у березні 2024 року відповідне звернення фсб поширили у вигляді листівки-додатку до друкованого видання «Наша Канада» — це газета, яку безкоштовно розповсюджують у магазинах «європейських товарів», російських

ресторанах, метро, окремих школах, лікарнях та житлових комплексах міста Торонто.

Цікаво, що вказане видання позиціонує себе продемократичним та антипутінським, однак може бути лише прикриттям та способом відвернення уваги місцевих безпекових структур.

«Телеграм» Головного управління розвідки міністерства оборони України

УДАРИ УКРАЇНИ ПО НПЗ РОСІЇ. ДИСКУСІЯ НА ЗАХОДІ

Міністр оборони США Ллойд Остін критично висловився про удари, які Україна завдає по нафтопереробних заводах на території росії, поставивши під сумнів їхній вплив на перебіг війни.

Удари України по російських НПЗ не подобаються Заходу. Міністр оборони США Ллойд Остін нещодавно критично висловився про такі удари, поставивши під сумнів їхній вплив на хід війни. Йому одразу ж відповіли.

Критика від США

Спочатку у ЗМІ з'явилася інформація про те, що США, нібито, закликали Київ більше не завдавати ударів по російським НПЗ та іншій енергетичній інфраструктурі, оскільки побоюються, що це може призвести до ще більшої ескалації та викликати глобальне зростання цін на енергоресурси.

Тепер міністр оборони Штатів Ллойд Остін прямо розкритикував удари, які Україна завдає по нафтопереробних заводах на території росії, поставивши під сумнів їхній вплив на перебіг війни.

Остін сказав, що удари по нафтопереробній галузі в росії можуть не-

гативно вплинути на доступність енергоресурсів у світі.

"Ці удари можуть мати вплив на глобальну ситуацію з енергоресурсами... Для України краще зосередитись на тактичних та оперативних цілях, які можуть безпосередньо вплинути на перебіг бойових дій", — сказав Остіна.

Політичні мотиви

На слова міністра одразу відреагував сенатор Том Коттон, заявивши, що в адміністрації Байдена стримують Україну від ефективних дій із політичних міркувань.

"Мені це виглядає так, що адміністрація Байдена не хоче зростання цін на газ у рік президентських виборів", — зазначив він.

Як зазначає "Bloomberg", США намагаються балансувати тим часом, щоб зменшити доходи росії від продажу енергоресурсів, які допомагають фінансувати ведення війни, і тим, щоб на світові ринки продовжувало надходити достатньо енергоресурсів і не виникало явищ, які можуть дестабілізувати глобальну економіку. Глобальні ціни на нафту зараз є найвищими за майже півроку, насамперед через напругу на Близькому Сході.

Боротьба з інфляцією, зокрема паливо, була одним із пріоритетів під час каденції Байдена.

Також Остін повторив заклик до Конгресу затвердити додаткове фінансування на підтримку України, наголосивши, що фактично ці гроші стимулюватимуть американську оборонну промисловість.

У Державному департаменті також заявили, що Вашингтон не підтримує ударів по об'єктах на території рф.

Легітимна мета

Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг заявив, що Україна як країна, що захищається від агресії, має право завдавати ударів по "легітимних військових цілях" за своїми межами.

Столтенберг нагадав, що росія вторглася в Україну, грубо порушивши міжнародне право і Україна має закріплене в Статуті ООН право на самооборону.

"І ми маємо право допомогти Україні відстояти право на самооборону, не втягуючи членів НАТО у конфлікт. І Україна має право на самооборону, зокрема, завдавати ударів по легітимних військових цілях за межами України, щоб захистити себе", — додав він.

У НАТО вважають, що удари українських безпілотників по російських НПЗ мали відчутний вплив на її паливний ринок та накладають додаткові фінансові витрати.

"Удари, ймовірно, вивели з ладу понад 10% російських нафтопереробних потужностей, а можливо, і понад 15%. І, залежно від масштабу пошкоджень, ремонт може зайняти значний час і вимагати значних витрат", — зазначив урядовець НАТО.

Паралелі з німецькою Німеччиною

Міністр закордонних справ Литви Габріелюс Ландсбергіс приєднався до дискусій про те, чи слід Україні атакувати російські нафтопереробні заводи.

Ландсбергіс звернувся до історії, нагадавши, як союзники під час Другої світової війни атакували нафтобази нацистської Німеччини.

"Під час Другої світової війни союзники розбомбили нафтові сховища нацистської Німеччини як першочергову військову мету", — написав він, натякаючи, що підтримує атаки на російські НПЗ.

Валерій Літонинський,
«Кореспондент»

BCU

Financial

Кредитова Співка Будучність

ANNUAL
GENERAL
MEETING

000

TUESDAY

APRIL 23

6:00PM

OLD MILL TORONTO

21 Old Mill Road

CAFÉ UKRAINE - OTTAWA

913 Carling Ave

RSVP BY APRIL 8

To RSVP visit, www.bcufinancial.com

SCAN
ME!

СТАТИ ЗРОЗУМІЛИШИМИ ДЛЯ КАНАДЦІВ

У Торонто відбувся 2-й кінофестиваль українського кіно

За останні два роки агресивного нападу росії на Україну, світ звик до постійних новин з нашого фронту. Тим часом культурні ініціативи, запроваджені українською громадою, звертають увагу на самотність України з цікавою та багатою культурою і мистецтвом.

Від 4 до 7 квітня, у Торонто відбувався другий фестиваль українського кіно TUFF (Toronto Ukrainian Film Festival). До програми увійшли стрічки, відзначені міжнародними нагородами. Зокрема, фестиваль відкрив документальний фільм польського режисера Мачека Хамели “In the Rearview”, який цього року потрапив до короткого списку номінантів на премію Оскар. Мачек Хамела на початку війни, як волонтер, возив своєю автівкою українців з поруйнованих територій до Польщі. Згодом він запросив оператора з камерою знімати історії людей, яких він вивозив.

“Важко дивитися на цей фільм, однак той факт, що ми можемо переглядати його разом і пережити його разом, в цьому і є сила оповіді”, — заявила після перегляду мер Торонто Олівія Чоу. “Картина розповідає історію страждань і гноблення, а також — як бути сміливим заради когось”.

Роман Лисяк, засновник TUFF, Олег Ніколенко — генеральний консул України в Торонто

Загалом у програмі було представлено добірку анімованих фільмів від фестивалю актуальної анімації та медіа-мистецтва LINOLEUM (Київ) та 9 фільмів різних жанрів і стилів: “Я працюю на цвинтарі” (реж. Олексій Тараненко), “La Palisiada” (реж. Філіп Сотніченко), “Фелікс Австрія” (реж. Христина Сиволап), “Клондайк” (реж. Марина Ер Горбач), “Маріуполіс” (реж. Мانتас Кведарявічюс), “Люксембург, Люксембург” (реж. Антоніо Лукіч), “Валерія виходить заміж” (реж. Міхаль Вінік), “Ми не згаснемо” (реж. Аліса Коваленко).

“Ми відібрали фільми останніх 3-4 років, щоб показати українське нове кіно, багате своїми ідеями та свіжим поглядом”, — повідомив засновник фестивалю Роман Лисяк. Він зазначив, що українська діаспора дуже підтримала захід, однак наголосив, що йому важлива зацікавленість і міжнародної спільноти. Так, цього разу до фестивалю приєдналися польське та литовське консульства, щоб показати фільми “In the Rearview”

Олівія Чоу — мер Торонто

та “Маріуполіс”. До речі, режисера останнього — Монтаса Кведарявічюса — розстріляли російські окупанти ще у березні 2022 року, коли він намагався вивезти з оточеного Маріуполя людей.

“Ми сподіваємося, що TUFF об’єднає різних людей у підтримці України, щоб вони стояли разом з Україною”, — зазначив Роман Лисяк.

“Цей фестиваль — це велика подія, яка служить добру”, — зауважив генеральний консул України в Торонто Олег Ніколенко. Він наголосив, що, демонструючи багату культуру та історію України, ми таким чином відчиняємо вікно в реальність українського життя. “Коли канадці зануряться в історії, які розповідають українські фільми, вони будуть натхненні продовжувати підтримувати український народ, як через дії уряду, так і через успіхи громад”.

Всі отримані кошти з фестивалю будуть передані неприбутковим доброчинним організаціям “Second Front UA та Canada-Ukraine Foundation” (CUF).

Фото, текст — Лідія Карпенко

Українство без Кордонів

У КАНАДІ ВІДБУЛИСЯ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

5-7 квітня відбулися Загальні збори-пленум Спілки Української Молоді Канади, а також провідницький семінар у зв'язку з 75-літтям осередку СУМ у місті Гамільтон. Про це мова на «Фейсбук»-сторінці Спілки Української Молоді Канади.

Пленум проходив з участю 49 делегатів, шести гостей та 38 учасників провідницького семінару.

У рамках заходу відбувся святковий

бенкет з нагоди 75-ліття Осередку СУМ ім. Климова Легенди в Гамільтоні з виставою драматичного театру «Заграва».

У неділю зранку сумівці брали участь у Богослужінні у церкві св. Духа, де парох о. Роман Тринога теплими привітав присутніх делегатів та учасників провідницького семінару з усієї Канади, згадавши ювілей 75-ліття Осередку СУМ у Гамільтоні.

На звершення учасники прослухали презентації стосовно 100-ліття СУМ, яке припадає у 2025 році та д-р Любомира Луцюка про питання Дивізії «Галичина» та пов'язані з нею міфи і непорозуміння.

Учасники провідницького семінару мали нагоду представити проекти, над якими вони працювали впродовж року, а також послухати проф. Любомира Луцюка на тему медіапро-

паганди, медіаграмотності, медіавійни.

На завершення були відзначені учасники, які завершили трирічний цикл семінарів, а саме: Юстин Бут, Ліна Данкович, Меланія Штурин, Марія Педяш, Софія Зозуля та Андрій Демуш.

Текст і фото: Спілка Української Молоді/«Фейсбук»

У ЧЕХІЇ ПРАЦЮЄ РЕКОРДНА КІЛЬКІСТЬ БІЖЕНЦІВ: ЯК ВОНИ ВЛАШТУВАЛИСЯ

У Чехії знайшло роботу дві третини працездатних біженців з України. Водночас третині втікачів від війни не вистачає грошей на щоденні витрати.

Про це йдеться у дослідженні Міжнародної організації з міграції (МОМ), повідомляє «РБК-Україна» з посиланням на «proukraiinu.bleesk.cz».

Тимчасовий захист у Чехії продовжили 320 тисяч українських біженців. Згідно з результатами опитування МОМ, 77% біженців з України економічно активні. 69% мають роботу в Чехії.

У міністерстві праці зазначають,

що Чехія успішно інтегрувала українців і значно випереджає інші країни європейські країни за мірою залучення біженців на ринок праці.

Близько половини українських біженців мають вищу освіту, але понад дві третини українців повідомили, що працюють у Чехії на посаді, яка нижча за їхню кваліфікацію. 21% опитаних працюють без договору або нерегулярно.

Майже третина біженців (31%)

стикається з фінансовими труднощами і не в змозі покривати свої щоденні витрати. Це стосується більше людей на пенсії (79%), тих, хто доглядає за дітьми (60%) та студентів (50%). Але серед тих, хто працює, на щоденні витрати не вистачає грошей кожному десятому.

Більше половини опитаних не змогли б сплатити раптові витрати понад 13,600 крон (535 євро). Серед біженців, які працюють, такі несподівані витрати не під силу третині респондентів.

Більшість біженців мають різні джерела для покриття витрат на про-

живання. Більше половини заробляють на життя, приблизно стільки ж покладаються на підтримку держави, третина – на допомогу сім'ї чи громади, а кожен четвертий живе із заощаджень.

Окреме житло орендує 56% біженців, решта досі живуть у гуртожитках чи готелях.

Згідно із результатами опитування МОМ, повернутися до України планує 69% біженців, 12% українців вирішили залишитися за кордоном, а решта не визначилися.

Ольга Маджумдар, «РБК-Україна»

Релігія

МСТИСЛАВ СКРИПНИК – ХОРУНЖИЙ, ПАРЛАМЕНТАРІЙ, ПАТРІАРХ

Хорунжий Армії УНР
Степан Скрипник,
близько 1920 року

10 квітня у 1898 році у Полтаві народився Степан Скрипник – людина незвичної долі, відома у світі як перший Патріарх Київський і Всієї України Мстислав.

Батько Степана походив з роду полтавських козаків. Мати Маріанна була сестрою Симона Петлюри. Ця обставина визначила подальшу долю юнака – на початку 1918 року він добровольцем вступив до Армії УНР. Воював за незалежність України у складі полку імені Костя Гордієнка та 3-ї Залізної стрілецької дивізії. У березні 1919 року дістав поранення у бою з більшовиками. Після одужання деякий час служив особистим ад'ютантом свого дядька, який очолював Директорію і всі військові формування УНР. Отримав ранг хорунжого, що відповідає сучасному званню лейтенанта.

В'ячеслав Чорновіл, Микола Горинь (ліворуч),
Юрій Сорочак (праворуч) зустрічають Патріарха
Мстислава в аеропорту Львова, 27 жовтня 1990 року

Після вимушеного відступу українського війська за Збруч Степан Скрипник оселився на Волині, що відійшла до складу Польщі. 1921 року одружився з Іванною Вітковицькою, яка походила з родини галицьких інтелігентів і працювала вчителькою у Стрию. У подружжя народилося троє дітей – Ярослав, Тамара і Маріанна.

Від 1930 до 1939 року Степан Скрипник був депутатом (послом) до Польського сейму, представляв політичну партію Волинське Українське об'єднання. На засіданнях парламенту у Варшаві рішуче захищав інтереси українського населення та православної Церкви у Польщі. Зокрема, виголосив близько 20 промов з питань розвитку освіти й культури, з протестом проти примусового окатоличування православних українців.

Коли вибухнула Друга світова війна, Степан Скрипник опинився у німецькій зоні окупації Польщі. Родина ж його перебувала у Львові, який зайняли радянські війська. Це мало трагічні наслідки: 6 травня 1940 року Іванну Вітковицьку було вбито за досі нез'ясованих обставин. Поховали її на Личаківському цвинтарі.

Родинна трагедія спонукала Степана Скрипника присвятити решту життя служінню Церкві та боротьбі за автокефалію. Навесні 1942

Архієпископ Мстислав
(Скрипник), 1948 рік.
Фото sknews.net

року він прийняв чернечий постриг під ім'ям Мстислав, а невдовзі був рукопокладений на єпископа Переяславського Української Православної Церкви. Проте нацистська окупаційна адміністрація забороняла йому проводити Богослужіння. У жовтні 1942-го він був заарештований гестапо і півроку провів у тюрмах Чернігова, Прилук і Києва.

1944 року єпископ Мстислав організував евакуацію частини українського православного і греко-католицького духовенства та їхніх родин до Західної Європи. Перед наступом радянських військ сам був змушений виїхати до Німеччини, а далі емігрувати до Франції, потім Канади і, зрештою, США. Там його обрали архієпископом Української Автокефальної Православної Церкви. У повосний період прихожанами УАПЦ були майже виключно українські емігранти, бо в радянській Україні до 1989 року ця Церква перебувала під заборобою.

У 1971 році Мстислава обрали митрополитом Української Православної Церкви у США. Однією з найбільших його заслуг вважається створення "українського Єрусалиму" в Америці – церковно-меморіального комплексу у містечку Савт-

Бавнд-Брук (штат Нью-Джерсі). Архітектурною доміантою комплексу є собор Святого Андрія Первозванного, побудований у пам'ять жертв Голодомору 1932-1933 років. Поруч із собором розташовано цвинтар Святого Андрія, де поховано близько 10 тисяч українських діячів, померлих на чужині.

Рух за відродження УАПЦ в Україні посилювався із розгортанням горбачовської "перебудови". 5-6 червня 1990 року в Києві відбувся Всеукраїнський Православний Собор. Понад 700 делегатів ствердили факт утворення УАПЦ і обрали Мстислава (Скрипника) першим Патріархом Київським і Всієї України. Але прибути на Собор до Києва церковний діяч не зміг, оскільки радянський союз не видав йому в'їзної візи. Деякий час державні органи не визнавали УАПЦ, і лише під тиском вірян 2 жовтня 1990 року Церкву було офіційно зареєстровано. Того ж місяця до України нарешті зміг прибути Мстислав. 18 листопада в Софійському соборі відбулася його інтронізація.

За два з половиною року Патріарх, попри поважний вік, відвідав Україну 7 разів і подовгу тут працював. Бував у Києві, Львові, Рівному, Івано-Франківську, Каневі, в

Собор Святого Андрія Первозванного у Савт-Бавнд-Брук (штат Нью-Джерсі, США). Фото c1.staticflickr

рідній Полтаві. У першу річницю незалежності передав Збройним Силам України прапор 3-ї Залізної стрілецької дивізії Армії УНР. Написав "Заповіт і моє благословення", в якому закликав до об'єднання усі православні Церкви України. З плином часу актуальність цього заклику анітрохи не зменшилася.

Патріарха Мстислава не стало 11 червня 1993 року у місті Грімсбі (провінція Онтаріо, Канада) на 96-му році життя. Похований у крипті собору Святого Андрія Первозванного, що в Савт-Бавнд-Брук.

Владлен Марась,
«Український інтерес»

Мавзолеї на честь Воскресіння Христового, що знаходиться в крипті Храму-пам'ятника святого Андрія Первозванного – кафедральному соборі та символі Української Православної Церкви в США (Вселенського Патріархату). Фото: pomisna.info

РПЦ ХОЧЕ ЗНИЩЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

рпц недавно ухвалила наказ, який "викладає намір кремля знищити Україну, а також надає ідеологічний аргумент для ширшої конфронтації із західним світом".

Політичний консультант, голова консалтингової компанії "Wooden Horse Strategies" Браєн Меффорд написав про це у статті для "Atlantic Council", передає "Gazeta.ua".

"Його було видано під час з'їзду Всесвітнього російського народного собору, який очолює представитель рпц кіріл. Він називає вторгнення в Україну "священною війною" з явною метою знищення української незалежності та встановлення

прямого російського правління", — зазначає автор.

У документі з 3 тис. слів росія згадується 53 рази. Текст повністю спрямований на інтереси москви.

"З духовного та морального погляду спеціальна військова операція є священною війною, в якій росія та її народ захищають єдиний духовний простір Святої Русі", — йдеться в указі.

Україну там називають частини "руського міра" і наголошують на необхідності раз і назавжди знищити українську державність. В указі заявляють, що після закінчення війни "вся територія сучасної України має увійти до виключної зони впливу росії. Необхідно повністю виключити можливість існування на цій території ворожого

росії та її народу політичного режиму".

"Визначаючи вторгнення в суто духовних термінах, рпц сподівається відбілити воєнні злочини, які скоюються в Україні, і залучити більше простих росіян до добровольців. Нещодавнє оголошення москвою священної війни також надсилає безпомилковий сигнал усім на Заході, хто все ще вірить у можливість досягнення якогось компромісу з кремлем. Хоча путін спочатку намагався виправдати вторгнення як прагматичну відповідь на розширення НАТО, тепер очевидно, що він розглядає війну як священну місію і не зупиниться, доки Україну не буде стерто з карти Європи", — підсумував Меффорд.

PICU

UKRAINIAN NATIONALIST IVAN VOVCHUK'S STORY MUST BE BROUGHT TO LIGHT

The Ukrainian nationalist leaders embody the democratic and indomitable spirit of the Ukrainian people who are fighting for their freedom today.

By BORYS LOZHKIN
April 9, 2024
The Jerusalem Post

Over two years after Russia's brutal invasion of Ukraine, Ukrainians are still fighting valiantly. Two years on, Russian President Vladimir Putin is still spewing baseless propaganda that my country, a country with a Jewish president and a thriving Jewish community, is a Nazi state.

There is no more profound symbol to counteract this false portrayal than the recent completion of the Torah scroll of solidarity between Ukraine and Israel, with letters inscribed by their presidents Volodymyr Zelensky and Isaac Herzog. This scroll will be a motivating force for the Ukrainian and Jewish communities to unify, closer than ever, to counter the old Soviet playbook and ensure that freedom prevails. But more must be done.

Putin has repeatedly pushed forward the abhorrently false narrative that Ukraine must be "denazified," declaring that Ukraine is a Nazi state led by neo-Nazi aligned Ukrainian nationalists, thereby justifying his unprovoked and unwarranted war. These claims are not new.

For decades, Russian authorities, formerly Soviet, have called the Ukrainian nationalist movement a Nazi movement in an effort to discredit Ukrainians who want to live in a free and democratic Ukraine. They have focused their energy on the Organization of Ukrainian Nationalists, a political party that was established in 1929, dedicated to the establishment of an independent Ukrainian state.

The OUN played a central role in the establishment of a Ukrainian state and continues to play an increasingly crucial role in Ukrainian society today.

During World War Two, there were instances of Ukrainian nationalists partnering in crimes against Jews. But these acts were rare exceptions and absolutely not official policy or a reflection of OUN's position. Much of the "reporting" today on the party's purported crimes during the Holocaust stems from KGB propaganda aimed at discrediting Ukrainian nationalists.

In fact, there were many instances of Ukrainian nationalist leaders risking their lives to save Jews from the Nazis in Ukraine. And now, as Putin's Russian propaganda proliferates globally with supporters like Tucker Carlson doing his bidding, it is more important than ever for the Ukrainian and Jewish communities to come together to highlight their own stories, and push back against Russian myths about Ukrainians and Ukrainian Nationalists.

It is the stories of these individuals that must be brought to the public's attention. They embody the democratic and indomitable spirit of the Ukrainian people who are fighting for their freedom today. And they underscore the need to strengthen

Ukrainian-Jewish relations, and to not let Putin undermine them.

One of these Ukrainians was Ivan Vovchuk.

Vovchuk, a native of Nikopol and a leader of the Organization of Ukrainian Nationalists, used his position to save Jewish families, including Sara Bakst and her children, from Nazi terror.

His actions, and those of his courageous wife, Yelizaveta Shkandel, are poignant reminders of the shared history and mutual support between the Ukrainian and Jewish communities, debunking the vile narrative propagated by the Kremlin. "Vovk" was honored by Yad Vashem, Israel's official memorial to victims of the Holocaust, as a Righteous Among the Nations for his heroism.

His story is a beacon of humanity and courage, countering the baseless Russian propaganda that seeks to paint Ukraine as an antisemitic, Nazi state.

Russia's current propaganda campaign is not only historically inaccurate, but deeply offensive. It is an insult to the memory of Holocaust victims and the bravery of individuals like Vovk who stood against real antisemitism and Nazism. And it is an insult to the modern Jewish community in Ukraine.

Unfortunately, this narrative has resonated among a select few segments of American and European society. This is why I am working with the Vovk Foundation on a new book, detailing the history of Ivan Vovchuk, to dispel the fictitious lies propagated by Putin and his anti-Ukraine allies in the West.

This book, utilizing a raft of unreported primary sources and documents, will push back against Putin's castigations of Ukrainians and Ukrainian Nationalists like Ivan Vovchuk, and bring the Ukrainian and Jewish communities closer together as the Russian war machine attempts to deliberately insert a rift between them.

The importance of the Ukrainian and Jewish communities standing together against aggression cannot be overstated. This alliance is a testament to our shared commitment to justice and mutual respect. Our solidarity is a potent force against the misinformation and hatred spread by our adversaries.

The struggle we face today is not just Ukraine's fight; it is a battle for the very soul of Europe and the principles of freedom and humanity that are essential to the entire world. Just as Vovk and others like him rose to the challenge of their time, we too must stand firm against the distortion of history and the malign intent of Russian aggression. The international community, particularly the West, must continue to support Ukraine, ensuring that the sacrifices made are honored and that the aspirations for a peaceful and just future are realized.

The writer is president of the Jewish Confederation of Ukraine.

The exhibit UKRAINIAN MATRIX is now open on our third floor of the Thunder Bay Museum. This community-led exhibit showcases physical expressions of Ukrainian culture and traditions, and highlights their roots. Led by co-coordinators Stefan Huzan, Cathy Paroschy Harris and Orysia Romaniuk, the exhibit features a variety of fascinating and beautiful items on loan from Ukrainian families and individuals, all of which serve to highlight the richness and vibrancy of Ukrainian culture and heritage in Thunder Bay.

Thunder Bay Museum (Facebook)

KOBZAR BOOK AWARD:

Empowering Voices, Enriching Heritage: BCU Financial and BCU Foundation, as Shortlist Book Sponsors, lay the groundwork for stories that resonate with hearts and minds across borders. Their support paints a brighter future for literature.

BCU Financial and BCU Foundation - Фондація Будучність had the honour to be one of the sponsors of the prestigious literary award - 2024 Kobzar Book Award, organized by the Shevchenko Foundation. The award presenta-

tion gala took place on March 21, 2024, at the Canadian Museum for Human Rights in Winnipeg. BCU Financial Group was represented by the senior management and the teams of BCU Financial, BCU Wealth Management of RJL and BCU Foundation.

Presented biannually, the \$25,000 Kobzar Book Award recognizes outstanding authors exploring themes connected to the Ukrainian Canadian experience. As the community marks 130 years in Canada, this year's entries span diverse genres. Our warmest congratulations go to the winner of this year's award, Myrna Kostash! Her remarkable nonfiction work 'Ghosts in a Photograph' is a contribution to the collection of stories that share the Ukrainian Canadian experience.

We would like to thank the organizers of this award for continuing to inspire future generations and the ongoing evolution of our cultural experiences.

BCU Financial (Facebook)

GALA EVENING CELEBRATES CANADIAN STORYTELLERS

Apr 9, 2024 | Community Stories

The 10th KOBZAR Book Award Presentation was a great success! 150 guests from across Canada gathered on March 21 at Winnipeg’s Canadian Museum for Human Rights to celebrate our Canadian storytellers.

The Ukrainian story in Canada spans over 130 years from the first settlers in 1891 to today’s newly arrived Ukrainians displaced by the war in their homeland. The Shevchenko Foundation launched the KOBZAR Book Award (KBA) with a mission to encourage writers to interpret our Ukrainian Canadian stories boldly and creatively for the world to enjoy.

The creators of this year’s shortlisted books were recognized for their compelling reads that take us on a journey through world history, introduce us to the intergenerational challenges of cultural identity, and remind us of our continuing role in building a better society today.

The evening’s host was award-winning journalist Terry MacLeod. A leading figure in the Winnipeg culture, politics and creative communities, Terry engaged our guests of honour in discussion that shed light on the challenges and the driving forces of their successful writing careers.

he Honour Song was beautifully performed by Sarah DeLaronde who is Ininiw, Salteaux, and Métis. Born in Treaty 5 Territory, Sarah is a member of Cross Lake Band of Indians.

Welcoming guests to the event, Shevchenko Foundation President Boris Balan spoke of the significance of literature to Ukrainians in Canada who brought with them a love of the written word as a foundation of their identity and culture.

“Soon after the arrival of the first immigrants from Ukraine over 130 years ago, Ukrainians started publishing books, newspapers, and magazines, providing important information about their new homeland, reports on developments in Ukraine, and strengthening the cultural bonds and identity of the community,” Balan noted. “Many people here tonight may not know that the very first newspaper in the world to call itself “Ukrainian”, *Ukraiinskyi Holos*, was founded here in Winnipeg in 1910, and the first bookstore of any kind in Edmonton was a Ukrainian bookstore. Reading rooms were established everywhere to share these works, including with many who did not have formal education and had limited reading skills. In fact, one of the beauties of the written word is its longevity, always available on bookshelves for generations to enjoy.”

Greetings from the Province of Manitoba were delivered by the Hon. Glen Simard, Minister of Sport, Culture, Heritage, and Tourism. Minister Simard spoke warmly about his ties to the Ukrainian community in Manitoba, highlighting the community’s great contribution to the province’s development.

The highlight of the evening were the distinguished authors who were being recognized for their masterful writing and creative skills with which

Authors from left: Andrew Stobo Sniderman and Douglas Sanderson (Valley of the Birdtail), Ivanka Theodosia Galadza (illustrator, Five Stalks of Grain), Barbara Joan Scott (The Taste of Hunger), Adrian Lysenko (Five Stalks of Grain), Marsha Forchuk Skrypuch (Winterkill), and Natalie Kononenko (Ukrainian Ritual on the Prairies)

they offer readers a lens focused on the Ukrainian identity. Following introductory videos, the six authors and

lost two creative talents and past recipients of the KBA, both with close ties to the local Winnipeg community.

“...it is as a mature writer that I looked again with new interest at my origins in Ukrainian settlement in Alberta – that is, the lives of my grandparents rural and urban – and entered that narrative as though we were still in each other’s company. Further, I linked each of their stories to the family narratives that kept on evolving in Galicia beyond our kin in Canada.” – Myrna Kostash

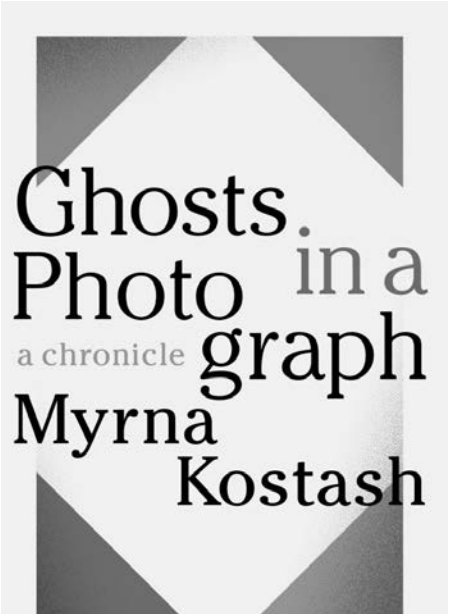
Schur were remembered in a poignant tribute.

Closing remarks were delivered by KBA Honorary Patron since its inception, the Hon. Raynell Andreychuk. Highlighting the beauty and richness of Ukrainian culture, she reminded guests of their role in preserving this culture for future generations as the Ukrainian people continue to fight for its very existence.

The evening culminated with the anticipated announcement. TSF President Boris Balan joined the three esteemed adjudicators – Kate Edwards, Carol Holmes, and 2022 KBA winner Maria Reva, for the presentation of the 2024 KBA to Edmonton-based writer Myrna Kostash for her chronicle *Ghosts in a Photograph*.

Unfortunately, Myrna Kostash was unable to attend the event. However, her acceptance speech was read by TSF Director and past recipient of the KBA, Dr. Lindy Ledohowski. In her remarks, Kostash, who published her first book *All of Baba’s Children* 46 years ago, shared the following about her chronicle:

“...it is as a mature writer that I looked again with new interest at my origins in Ukrainian settlement in Alberta – that is, the lives of my grandparents rural and urban – and entered that narrative as though we were still in each other’s company. Further, I

one illustrator had the opportunity to read excerpts from their books.

In the past year, the arts community

The legacies of theatre producer and director Andrey Tarasiuk, and composer, writer, theatre and film producer Danny

linked each of their stories to the family narratives that kept on evolving in Galicia beyond our kin in Canada.”

Kostash also expressed her deepest gratitude to the Shevchenko Foundation – its Board of Directors, its staff, and donors – and the jurors for their work in honouring Canadian writing and publishing in this generous fashion.

The winner of the KOBZAR Book Award receives a \$20,000 prize and an exquisite bronze sculpture designed by sculptor Oleh Lesiuk. The publisher of the winning title receives \$5,000.

The Shevchenko Foundation extends warmest thanks to all its guests, event committee, adjudicators, creatives, volunteers, sponsors and donors for supporting this book award that acknowledges and shares the wonderful contributions of Ukrainians to the great Canadian mosaic.

And our biggest thank you to the authors for adding yet more chapters to the great Ukrainian Canadian story!

BCU Financial Group was represented by the senior management and the teams of BCU Financial, BCU Wealth Management of RJL and BCU Foundation.

«ЯКЩО РОСІЯ ПРОРВЕТЬСЯ, ЦЕ БУДЕ НАША ВИНА»

Найвідоміші люди планети звернулися до Конгресу США

Понад 35 найвідоміших людей планети звернулися до Конгресу США із закликом фінансувати Україну. Звернення підписали багато відомих активістів, науковців, музикантів, акторів. Вони пояснили, що без України решту світу чекає велика небезпека і, якщо дати росії перемоги — у цьому буде вина всього світу.

Колективне звернення до Конгресу США публікує «РБК-Україна» (проект Styler) із посиланням на «CNN».

Українці виборюють своє існування

Разом ми закликаємо Конгрес вчинити правильно.

Українці виборюють своє існування. На окупованій росією території вона катує українських громадян, викрадає українських дітей та вбиває українських лідерів.

На території, до якої росія може дістатися своєю зброєю, вона завдає ударів по цивільному населенню та рятувальникам.

російські ракети, безпілотники та бомби знищують церкви та пам'ятники Голокосту. російська окупація загрожує мусульманам України, кримським татарам.

російські лідери відкрито заявляють, що їхня мета — руйнація української держави та знищення українців як народу. російські пропагандисти майже щодня загрожують геноцидом.

Прямо зараз росія використовує ракети та плануючі бомби, щоб зруйнувати стародавнє та красиве місто Харків, де колись проживало 1,5 мільйона людей, так само як росія зруйнувала Маріуполь, Алеппо та Грозний.

Українці стримують хаос та захищають Європу

Українці також борються за нашу безпеку та свободу кожного. Опіраючись російській диктатурі, вони показують, що демократія може за-

хистити себе. Захищаючи свої кордони, вони захищають міжнародний лад і стримують хаос.

Борючись наодинці з росією, вони захищають Європу. Показавши, наскільки складними є наступальні операції, українці знижують ймовірність китайської війни в Тихому океані. Ведучи звичайну війну проти ядерної держави, вони знижують ймовірність поширення ядерної зброї та ядерної війни.

Українські збройні сили захищають головні американські інтереси. Вони роблять те, що американці не можуть зробити самі. Поглинувши всю російську атаку, вони унеможливають інші війни в Європі.

Вони стримують Китай, аж ніяк не провокуючи Пекін. Вказуючи, що ядерній державі можна протистояти, вони вчать інші країни тому, що їм не потрібно створювати ядерну зброю. Два роки українці захищали нас та свій народ.

Більшість американців це розуміють і хочуть допомогти Україні. І більшість обраних представників також.

Ми підводимо українців

Але ми підводимо українців. Ми нуло понад 470 днів з того часу, як Конгрес ухвалив закон про підтримку України. Це більшість часу з моменту російського вторгнення в лютому 2022 року.

За період нашої бездіяльності росія відновила свою армію. Вони готують новий наступ, перевіряють Україну на фронті та незаконно використовують газ CS для витіснення українських солдатів з окопів.

Якщо Росія prorветься, то це буде наша провина. І тоді ми зрозуміємо, що ми втратили. Все, що робить для нас Україна, можна повернути назад. Якщо Україна зазнає поразки, ми опинимося в набагато небезпечнішому світі. Це буде світ, в якому ми можемо очікувати війни в Європі та війни в Азії.

Світ, в якому росія може перекрити постачання продовольства на Близький Схід та до Африки, яке зараз

постачає Україна. Світ без правил і мир, повний ядерної зброї.

І тоді буде надто пізно робити те, що зараз легко: допомогти союзникові, який бореться за своє життя, ухваливши закон у Конгресі. Витратьте приблизно п'ять доларів міністерства оборони, приблизно пенні від загального бюджету, більша частина якого в будь-якому випадку залишиться в Сполучених Штатах.

Українці — вражаючі союзники

Ми не повинні підводити наших союзників. У всьому світі всі, хто дивиться, вважають, що Україна — легкий вибір для нас. Це демократія, і ми заявляємо, що підтримуємо демократію. Її солдати роблять для нас те, чого ми не можемо зробити самі. Україна воює сама по собі, а не просить американських військ.

Те, що Америка має зробити для підтримки України, є мінімальним. Якщо ми не зможемо виконати своїх зобов'язань перед Україною, ніхто не повірить, що ми підтримуємо меморандом когось із наших союзників у майбутньому. Це зменшить нас та створить світ війни.

А українці — вражаючі союзники. Вони добре борються на дуже довгому фронті. Вони очистили Чорне море від російського флоту, дозволивши українському сільському господарству прогнати Близький Схід та Африку. Вони розробили та впровадили власну зброю. Вони роблять все, що в людських силах, і щодня зазнають хворобливих людських втрат. Але їм потрібні речі, які тільки ми можемо надати, щоби продовжувати боротьбу.

Україна дає нам шанс

Українці дають нам шанс. Шанс для американців вчинити правильно, для них, для нас, для порядності, для людства. Україна може захистити себе та забезпечити стабільність у всьому світі. Однак, якщо ми дозволимо Україні програти, ми спричинимо катастрофу для них і катастрофу для себе.

Конгрес повернувся до сесії. Часу мало і нові небезпеки можуть з'явитися дуже швидко. Разом ми закликаємо Конгрес вчинити правильно — прямо зараз. Підтримайте Україну.

Хто підписав звернення

Джей Джей Абрамс, кінорежисер
Гоце Андрес, шеф-кухар та активіст

Габріель Картеріс, актриса та профспілковий лідер
Мона Чарен, журналіст
Міша Коллінз, актор
Розаріо Доусон, актриса
Феліція Дей, актриса та письменниця

Дуг Фієрс, колишній радник із внутрішньої безпеки
Джонатан Сафран Фоєр, письменник

Френсіс Фукуяма, політолог
Марк Гемілл, актор
Гейл Енн Герд, продюсер
Дара Госровшахи, підприємець
Вільям Крістол, письменник
Ерік Едельман, дипломат
«Imagine Dragons», група
Скотт Келлі, астронавт
Деніел Любецькі, підприємець
Майкл Макфол, політолог
Кейт Маккіннон, актриса
Аліса Мілано, актриса
Вітто Мортенсен, актор
Паттон Освальт, комік та актор
Філіпс О'Брайєн, військовий історик

Бред Пейслі, музикант
Шон Пенн, актор
Сергій Плохий, історик
Іванна Сахно, актриса
Ерік Шмідт, філантроп
Лів Шрайбер, актор
Тімоті Снайдер, історик
Террел Джермейн Стар, журналіст

Барбра Стрейзанд, співачка та актриса
Гіларі Суонк, актриса
Пітер Венер, письменник та активіст

Кетрін Винник, актриса
Анна Шиканова, «РБК-Україна»

«Я НЕПРАВИЛЬНО ПОЧУВ ЗАПИТАННЯ»

"Я неправильно почув запитання. Якби запитали ще раз, я так би не відповів", — так на запит про коментар журналістки "Голосу Америки" Наталії Леонової стосовно заклику ООН припинити удари по цивільній інфраструктурі росії в контексті атаки об'єктів у Татарстані відповів речник генерального секретаря ООН Стефан Дюжаррік.

2 квітня під час брифінгу речник Стефан Дюжаррік заявив, що ООН "виступає проти і закликає припинити всі атаки на цивільну інфраструктуру". Заява прозвучала у відповідь на запитання про удари по заводу із складання дронів у російському Татарстані.

Під час брифінгу Дюжаррік також нагадав, що тривають удари росії по критично важливій інфраструктурі України.

"Переходячи до України, наші колеги з Управління з координації гу-

Фото: Голос Америки

манітарних питань повідомляють нам, що, у той час, як тривають бойові дії та атаки на критично важливу інфраструктуру, гуманітарні працівники надають підтримку людям по всій країні — включно з прифронтовими районами", — сказав

Дюжаррік.

російські офіційні особи підтвердили, що безпілотники атакували виробничі підприємства в Слабузі та Нижнекамську в республіці Татарстан у росії, приблизно за 1,500 кілометрів від кордону з Україною,

але, за їхніми словами, не завдали значної шкоди.

Як повідомляє "Радіо Свобода", українські медіа з посиланням на джерела у ГУР МО повідомили, що це спецоперація українських розвідників. У розвідці уточнили, що безпілотники атакували завод у Слабузі, на якому збирають іранські "шахеда", маркуючи їх як "Герань-2".

Це була перша атака дронів по території Татарстану від початку повномасштабної війни росії проти України.

Відповідаючи на запит "Голосу Америки" речник уточнив: "Ми маємо чітку позицію — ми хочемо, щоб було покладено край цьому конфлікту відповідно до відповідних резолюцій Генеральної Асамблеї, міжнародного права та територіальної цілісності України".

Наталія Леонова, «Голос Америки»

БЛ. П. МАРІЯ ЛОЗИНСЬКА

Зі смутком повідомляємо, що Марія Лозинська (у дівоцтві Перій) спочила у Бозі 4 квітня 2024 року в Домі опіки ім. Івана Франка у Торонто. Марія була наймолодшою із чотирьох дітей у родині Тимофія та Ефросинії (з дому Фаріон) Перій. Народилася у 2025 році у селі Рідків Волинської області в Україні.

Марія Лозинська залишає у глибокому смутку своїх дорогих донечок — Галю і Лілю, родину в Україні, а також друзів і сусідів.

Марія була одружена з Василем Лозинським, з яким прожили у щасливому подружжі 45 років і який відійшов у вічність раніше.

Марія часто згадувала свої радісні дитячі роки у рідному селі, особливо вплив молодого вчителя сільської школи, який на своїх лекціях надихнув її вивчати і любити українську культуру. Цю любов до рідної спадщини вона передала своїм доням, які активно брали участь у різних українських культурних подіях. Обидві доні Галя і Ліля кожної суботи зранку ходили вчитися до Школи української Спадщини ім. Юрія Липи. Галя співала в жіночому хорі “Діброва”, а Ліля брала участь у виступах театру “Заграда”. Обидві доні були членами Спілки Української Молоді (СУМ).

На жаль, щасливе дитинство Марії було затьмарене окупацією рідної землі чужинцями. З початком нацистської окупації Волині, у віці 16 років, Марія добровільно замінила свого старшого брата, ставши таким чином “остарбайтером”, та була депортована у товарному вагоні у Німеччину на рабську працю на фермі. Після звільнення Європи від фашистів альянсом держав, Марія знайшла прихисток у таборі для переміщених осіб (ДП) у Британській зоні. Там вона продовжувала берегти свою українську культуру, беручи участь у хорі та в театральній групі. Після війни Марія емігрувала до Англії, де працювала на фабриках у Манчестері. Саме у Манчестері вона зустріла свою долю — красеня Василя Лозинського, з яким одружилася у 1950 році. Разом подружжя переїхало до Канади, щоби тут будувати нове життя і створити родину.

Труднощі, які Марія пережила у молодості, назавжди залишилися у її пам’яті, але не зламали і не змінили її. Любляча та повна оптимізму, вона завжди радо розважала друзів своїм прекрасним співом і зустрічала смачними українськими стравами. Тяжко працюючи на різних роботах — у бюрох чи на прибираннях, вона давала своїм дітям нагоду навчатися і брати участь у різних заняттях — від музики і танців до відпочинку у таборах. Після довгих годин праці Марія завжди знаходила спосіб дарувати велику любов своїм донечкам, шиючи і вишиваючи для них гарні сукенки, адже мала талант до шиття. Марія піклувалася про громаду та її добробут. Вона була активною у громаді, працюючи волонтером в Українській Православній Церкві Св. Андрія, де була заступницею голови “сестринства”. Її вміння готувати смачну їжу було відоме і шановане не лише на церковних подіях, а також під час весіль та громадських подій.

У глибокому смутку по втраті Марії перебуває її родина на Волині, в Україні, якій вона все життя допомагала.

Родина, засмучена горем, завжди пам’ятатиме Марію як джерело своєї сили і надхнення.

Панахида за упокій душі св. пам. Марії Лозинської була відслужена 10 квітня у похоронному заведенні Кардинала на вул. Аннет у Торонто. Чин похорону відбувся 11 квітня в Українській Православній Церкві Св. Андрія Первозванного на вулиці Дюпонт у Торонто. Похована на вічний спочинок Марія Лозинська на цвинтарі Св. Володимира в Оквіл.

Замість квітів на могилу, родина просить складати пожертви на котрийсь із фондів — Українську Канадську Фундацію для допомоги Україні у війні чи на підтримку Дому опіки ім. Івана Франка.

Висловлюємо співчуття рідним і друзям Марії Лозинської.

Вічная пам’ять!

Гомін України щиро дякує за щедру пожертву від родини на фонд видання у пам’ять про Марію Лозинську.

ТРАМПІСТИ ЗГАНЬБИЛИСЯ НАВІЧНО, АЛЕ І БАЙДЕН ВИНЕН У ВОЄННИХ ПРОБЛЕМАХ УКРАЇНИ

Американський президент зробив надто мало для підтримки навіть тоді, коли у нього були для цього всі можливості.

Чинний президент США Джо Байден в значній мірі теж несе відповідальність за гостру нестачу зброї у ЗСУ, яка просто зараз позначається на ситуації у війні. Про це пише аналітик Центру стратегічних і міжнародних досліджень (США) Еліот Кoen у публікації для авторитетного суспільно-політичного журналу "The Atlantic".

Автор наголошує, що на початку третього року війни ситуація для України складається "не дуже добре": російські армії повільно просуваються вперед, а російські дрони і ракети нищать українську енергетику та іншу цивільну інфраструктуру. "Українці поступаються не тому, що не хочуть воювати, а тому, що їм не вистачає фугасів, необхідних для цього. Далі буде гірше", — йдеться у статті.

Зазначається, що "коаліція зловмисників" в особі росії, Ірану, КНДР і Китаю працює все тісніше над тим, аби знищити Україну. І попри шалені втрати та нездатність налагодити виробництво сучасної бронетехніки, росія вже відчула, що "хід битви змінюється на її користь".

Аналітик зазначає, що вирішальне значення для України має доля нової програми американської військової допомоги, яка застрягла в Конгресі. При цьому навіть самі республіканці визнають, що деякі їхні колеги зазнали впливу російської пропаганди.

"Сором і ганьба не можуть бути стерті. Це назавжди заплямує тих, хто не хоче надати допомогу, і це справедливо. Але адміністрація Байдена несе власну відповідальність за цю ситуацію, відповідальність, яка

майже така ж важка", — йдеться у публікації.

Автор зауважує, що Байден не має свого бачення української перемоги і не намагається співпрацювати з Україною, щоб це бачення розробити. Також він не зумів пояснити американському народу, чому війна в Україні є настільки важливою для США.

"Обіцянки адміністрації бути з Україною скільки завгодно — марні. Вона неодноразово вгадалася щодо поставок Україні сучасної зброї в необхідній кількості та з необхідною швидкістю, тим самим змарнувавши чудову можливість першого контрастну України влітку та восени 2022 року", — наголошує автор.

У публікації також піддано критиці "прохолодну опозицію" Білого дому до української кампанії глибоких ударів по території росії.

Проблеми із західною допомогою Україні

Головний дипломат ЄС Жозеп Боррель розкритикував Європу за небажання допомагати Україні. Він наголосив, що країни ЄС загалом мають 100 систем "Patriot", але не спроможні виділити Україні хоча б кілька з них.

Міністр закордонних справ Британії Девід Кемерон не зміг переконати Дональда Трампа розблокувати \$60 млрд. американської військової допомоги Україні. Під час візиту до США йому навіть не дозволили зустрітися зі спікером Палати представників Майком Джонсоном, який теоретично міг би поставити цей пакет на голосування.

Юрій Кобзар, УНІАН

«АТАКИ НА РОСІЙСЬКІ НПЗ МОЖУТЬ ВПЛИНУТИ НА СВІТОВІ ЕНЕРГОРИНКИ»

Міністр оборони США Ллойд Остін попередив, що нещодавні атаки України на російські нафтопереробні заводи можуть вплинути на світові енергетичні ринки, і закликав країну зосередитися на військових цілях.

Про це він сказав на засіданні комітету Сенату США з питань збройних сил, передає "Рубрика", посилаючись на "Bloomberg".

"Ці атаки можуть мати наслідки для глобальної енергетичної ситуації. Україні краще бити по тактичних і оперативних цілях, які можуть безпосередньо вплинути на поточний бій", — сказав голова Пентагону.

Остін також повторив прохання адміністрації США до Конгресу схвалити додаткову військову допомогу Україні. Він зазначив, що така допомога також забезпечує робочими місцями американських робітників через збільшення оборонного виробництва США.

"Понад 50 мільярдів доларів із додаткової допомоги на національну безпеку буде розподілено між більш ніж 30 штатами. Ці гроші сприятимуть роботі оборонної промисловості, включаючи виробництво боєприпасів та підводних човнів", — сказав Остін.

Зауваження Остіна, щодо ударів по російських НПЗ засудив сенатор-республіканець Том Коттон, який звинуватив адміністрацію в перешкоджанні ефективним діям України з політичних причин.

"Мені здається, що адміністрація Байдена не хоче, щоб ціни на газ підвищувалися в рік виборів", — сказав він.

"Bloomberg" зазначає, що Байден присвятив більшу частину свого президентства боротьбі з інфляцією, включаючи ціни на бензин для американських споживачів.

«День»

ЦЕ СТАНЕ НАЙБІЛЬШИМ ПРОГРАШЕМ НАТО ЗА 75 РОКІВ

Колишній прем'єр-міністр Британії Борис Джонсон вважає, що для лідерства США на світовій арені ймовірна окупація Києва, яка все ще є метою диктатора владіміра путіна, стане катастрофою, більшою за війну у В'єтнамі. У матеріалі для "Telegraph" він заявив, що молитися за те, аби у Палаті представників ухвалили рішення про продовження військової допомоги Україні, адже "ситуація похмура", а "затримка жаклива".

"Якщо це станеться, я думаю, це буде абсолютною катастрофою для Заходу, катас-

трофою для Америки і для будь-якої концепції американського лідерства", — зауважив Джонсон, додаючи, що захоплення української столиці означатиме перший програв НАТО за 75 років.

Він також згадав про Афганістан, наголосивши, що хаотичний відступ американців звідти буде нічим, у порівнянні з можливою перемогою росії в Україні.

За Вікторією Хмілевською, «Дзеркало тижня»

КОМБАТАНТ ТАБАЧНИК

Прочитала, що московський генерал вручив Дмитру Табачнику, колишньому міністру освіти України, медальку учасника СВО. Ну, і посміялась від душі. Бо згадалося, що при всьому його злому генії, а він справді талановитий мерзотник, була у нього така дивна дріб'язковість. Неконтрольована, прямо клеptomанська тяга до політичної біжунерії (термін не мій, це перл Ліни Костенко) — незаслужених звань і нагород.

Відверто передерті кандидатська і докторська, прости Господи — академік, орден Богдана Хмельницького III ступеня, орден Ярослава Мудрого, заслужений діяч науки і техніки... Ну, тренд зрозумілий...

А сьогодні подумалося... Нічому людину життя не вчить. Колись, схоже, саме це і коштувало йому найвищої в його біографії посади. Тоді в Києві говорили, що це Кучма працює Президентом в Адміністрації Табачника. Міра його впливу була нечуваною. Але навіть у Кучми впала планка, коли він дізнався, що до всіх докторів-академіків-заслужених Табачник намалював собі ще й звання полковника.

Йому сходили з рук дикі речі. Він вигнав геніальну Аду Роговцеву з театру, щоб прямою там царювала його

бездарна дружина. Він прикрашав стіни Адміністрації шедеврами, виписавши їх з українських музеїв. А потім в музеї поверталися не оригінали, а копії. Але ніхто не наважився поставити його на місце. А оце бажання видати себе ще й за військового — саме це і стало причиною падіння. Йому подобалось публічно принижувати. Упиватися владою і безкарністю. Пригадую, як він кричав на засіданні комітету на якогось чиновника. Гаркнув, щоб той встав, коли говорить «перед депутатами». У бідолахи попадали документи з рук, бо руки трусилися. Було боляче на це дивитись.

В освіті він накоїв багато біди. До його рук прилипали цілі корпуси і гектари земель вузів. Переписувалися підручники історії, в тому числі заради того, щоб нагріти на цьому руки. Українців страждали між собою як «східняки і галичани, бо це ж різні цивілізації». Але найгірше, що по ньому залишилося — ось це совкове нестримне бажання мати диплом, не маючи знань і вмінь.

В березні 2024 Табачника засудили заочно до 15 років за державну зраду. Це пройшло непоміченим, хоча що-що, а вирок — явно заслужений. Але йому виявилось мало, прям як в Пушкіна про золоту рибку. І в його колекції

медальок з'явилася ще одна — учасника СВО. Незаслужено, бо ж не воював.

І ніхто з його підлабузників не здогадався і не підказав... що тепер це 100% підтвердження того, що він — комбатант. А значить — законна ціль для наших збройних сил і підпілля. Убогість — вона така.

«Хвиля Десни»,
Леся Оробець

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
п'ятниця - 9 AM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM
вівторок - 1 PM*

OMNI - BC
неділя - 8 AM
вівторок - 10 AM*
п'ятниця - 2 PM*

*Повторення

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА
SONG OF UKRAINE

З понеділка до п'ятниці
7:30 вечора
на хвилі 1320 AM

В прямому ефірі
www.cjmr1320.ca

ОГОЛОШЕННЯ

Тел.: (416) 516-2443
Факс: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com

Driving Road to Professionalism

BOOK NOW!

Driving Fundamentals & Basics
Upgrades in today's controlled automotive environment

Order Online at: Amazon.ca
Stefan T. Sobolewski: 905-385-8332
or send an email: stefan.sobolewski.driving@gmail.com

Купівля та продаж нерухомості !

RE/MAX
Professionals Inc. Brokerage
Independently Owned and Operated
Tel: (416) 232-9000
Fax: (416) 232-1281

- Професійна допомога при купівлі та продажі будинків, квартир, бізнесів
- Допомога в отриманні mortgage
- Безкоштовні консультації

БОГДАН ПОПОВИЧ
Sales Representative

E-mail: bpopovych@trebnet.com

(Not intended to solicit agencies of any kind)

Cell: (416) 882-3490

Eternity in Granite

вигідно розташована в бюрі Цвинтаря, пропонує:

- Великий вибір граніту
- Індивідуальне оформлення на комп'ютері
- Професійні портрети та різьба
- Написи будь-якою мовою на бажання замовника
- Помірковані ціни

"Eternity in Granite" передає свої прибутки на утримання Цвинтаря. За дальшими інформаціями просимо звертатися до адміністрації.

УКРАЇНСЬКИЙ ЦВИНТАР СВЯТОГО ВОЛОДИМИРА
1280 Dundas Street West
Oakville, Ontario
L6M 4H9

Тел: (905) 827-1647 1-888-386-1264 Факс: (905) 847-9108

ПОСТУП
українська радіопроеграма
Щонеділі 9-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії
Замовляйте у нас музичні вітання

Слухайте і підтримуйте нас!
Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність
Керівник і ведуча - Любомира Матвіас

Tel. 647-550-5735
e-mail: ukrradiofm@gmail.com

Steve M. Woloshyn
Sales Representative

7045 Edwards Blvd.
Suite 401 Mississauga, ON L5S 1X2

Office: 905-565-9200
Fax: 905-565-6677 Cell: 416-823-5551
www.SteveWoloshyn.com
Email: swoloshyn@trebnet.com

Пам'ятайте, що з кожного продажу я жертвую, у Вашому імені, \$500 на Euromaidan для допомоги українським військовим.

FRIENDS OF UKRAINE DEFENSE FORCES DONATE TODAY

Будьмо в КОНТАКТ-і

ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

BCU Кредитова Спілка Будучність

ОСОБЛИВІ ВІДСОТКИ

5.25%*
13 місяців

CAD

4.00%**
12 місяців

USD

NEW MONEY ONLY

Завітайте до найближчого відділення КС Будучність або bcufinancial.com, щоб дізнатися деталі.

* Terms and conditions apply.

GIVE YOUR SAVINGS A BCU BOOST!

*GIC, TFSA, FHSA, RRSP & RRIF Savings Special**

НОВА
ВІДСОТКОВА
СТАВКА

5.40%

6 місяців

* Terms and conditions apply.

Христос Воскрес!

**Христос Воскрес - воскресне й Україна, постане із занепаду й руїн!
Воскресне її мова солов'їна і на весь світ лунатиме мов дзвін.**

We send warmest greetings to our community as we celebrate the Resurrection of Christ and wish everyone a safe and blessed Easter season!

Нехай Воскресіння Христове принесе нам всім надію на процвітання, мир і спокій у нашій Україні, світі та для нас усіх в цей надзвичайний час.
Ми молимося за Боже милосердя та за здоров'я всіх нас.

BCU Financial

Кредитова Спілка Будучність

Visit your local BCU Branch!

1-800-461-5941 • www.bcufinancial.com

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca